

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ДИЗАЙНУ

факультет дизайну

(повне найменування інституту, назва факультету)

кафедра художнього моделювання костюма

Пояснювальна записка

до дипломної роботи

магістра

(освітній рівень)

на тему

Вдосконалення художньо-композиційної виразності сучасного жіночого одягу на основі дослідження іспанських традицій та національного костюма

Виконав: студент групи МГДк-20

спеціальності 022 Дизайн

освітньої програми Дизайн (за видами)

Надія МИСАКОВЕЦЬ

Керівник к.т.н., доц. Тетяна ЛУЦКЕР

Рецензент к.т.н., проф. Тетяна НІКОЛАЄВА

Київ 2021

АНОТАЦІЯ

Мисаковець Н.В. «Вдосконалення художньо-композиційної виразності сучасного жіночого одягу на основі дослідження іспанських традицій та національного костюма».

Метою даної роботи виступає розробка сучасної жіночої колекції на основі дослідження іспанського народного костюма та традицій.

Було дослідженню особливості художньо-композиційної виразності сучасного жіночого одягу на основі іспанських традицій та національного костюма.

В роботі використано літературно-аналітичний, передпроектний методи дослідження, метод системно-структурного та морфологічного аналізу, проведено поглиблений аналіз тектонічних та художньо-композиційних ознак Іспанського національного костюму. Виявлено засади та різноманітні аспекти художньо-образних та колористичних рішень для проектування сучасної жіночої колекції одягу.

Ключові слова: дизайн, іспанський національний костюм, художньо-композиційна виразність, колекція, костюм.

ANNOTATION

Mysakovets N.V. "Improving the artistic and compositional expressiveness of modern women's clothing based on the study of Spanish traditions and national costume."

The purpose of this work is to develop a modern women's collection based on a study of Spanish folk costumes and traditions.

It was a study of the features of artistic and compositional expressiveness of modern women's clothing based on Spanish traditions and national costumes.

The literary-analytical, pre-design research methods, the method of system-structural and morphological analysis are used in the work, the in-depth analysis of tectonic and artistic-compositional features of the Spanish national costume is carried out. The principles and various aspects of artistic and color solutions for designing a modern women's clothing collection are revealed.

Keywords: design, Spanish national costume, artistic and compositional expression, collection, costume.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	7
Розділ 1. Дослідницький.....	9
1.1. Дослідження особливостей культури та традиції Іспанії.....	9
1.2. Художньо-композиційна виразність народного іспанського костюма.....	10
1.2.1. Особливості жіночого іспанського народного костюма.....	11
1.2.2. Особливості чоловічого національного костюма.....	13
1.2.3. Дослідження оздоблення художньо-декоративної виразності: орнамент, текстиль, колір.....	15
1.2.4. Доповнення образу народного іспанського вбрання: зачіски, головні убори.....	15
1.3. Іспанська мода за епохами.....	16
1.3.1. Епоха Реконкісти.....	16
1.3.2. Епоха Відродження.....	17
1.3.3. Мода Золотого століття.....	19
1.3.4. Мода XVIII-XIX століття.....	19
1.3.5. Іспанський костюм XX століття.....	20
1.4. Вивчення костюмного строю мистецтва фламенко.....	20
1.5. Дослідження костюмного ансамблю кориди.....	23
Розділ 2. Науковий.....	27
2.1. Проведення соціологічних досліджень.....	27
2.1.1. Проведення анкетування.....	27
2.1.2. Обробка результатів дослідження.....	31
2.2. Проведення дослідження структури і форми моделей колекції.....	41
2.2.1. Системно-структурний аналіз.....	41
2.2.2. Морфологічний аналіз.....	47
2.3. Визначення кольорової гами колекції.....	50
2.4. Визначення декоративного оздоблення колекції, що проектується.....	52
Розділ 3. Проектно-композиційний.....	53
3.1. Композиційні принципи побудови колекції.....	54

3.2. Опис споживача.....	54
3.3. Формування дизайн-концепції.....	54
3.3.1. Опис типу та структури колекції.....	59
3.4. Пропозиції творчо-образного ескізного рішення асортиментного блоку колекції.....	61
Розділ 4. Проектно-конструкторський.....	63
4.1. Характеристика асортименту і вибір моделі.....	63
4.1.1. Аналіз сучасного напрямку моди та загальна характеристика виду виробу.....	63
4.1.2. Художньо-технічне оформлення та опис зовнішнього виду моделі.....	66
4.1.3. Характеристика конструкції моделі.....	68
4.1.4. Виготовлення лекал-оригіналів на модель.....	69
4.2. Вибір матеріалів.....	70
4.2.1. Характеристика матеріалів.....	70
4.2.2. Символи та вимоги догляду за одягом.....	70
4.2.3. Характеристика ниток і фурнітури.....	71
4.2.4. Складання конфекційної карти.....	72
4.3. Вибір раціональної технології обробки швейного виробу.....	72
4.3.1. Режими волого-теплової обробки(ВТО).....	73
4.4. Складання технологічної послідовності обробки швейного виробу.....	75
Розділ 5. Фірмовий стиль.....	78
5.1. Фірмовий стиль.....	78
5.2. Складові фірмового стилю.....	79
5.2.3. Логотип, графічний товарний знак, фірмовий блок та монограма.....	80
5.2.4. Фірмовий шрифт та фірмові кольори.....	82
5.2.5. Ділові папери.....	82
5.2.6. Буклет та плакат.....	85
Висновки.....	89
Список використаних джерел.....	91
Додатки	

Вступ

Народний костюм- це невід’ємна частина історії кожного народу, яка дає можливість вивчення походження і розвитку спадщини. Одяг відображає національну історію, цінності, естетичні ідеали та характер народу. Створення сучасного костюма не може відбуватись окремо від традицій, звичаїв та етносу, оскільки це багатство для дизайнерів в плані форм, конструкцій, використання декору. Без поглибленого вивчення не можливий розвиток будь-якого жанру сучасного мистецтва.

Способи застосування костюма як джерело створення нового дизайну можуть бути досить різноманітними. У чому укладена захоплива значимість народного костюма? Саме в естетичності, функціональності, доцільності, практичності крою та його виконання. І це все є частиною народного костюма будь-якої національності. У другій половині ХХ ст. народний костюм, орнамент, його крій, колірні поєднання з розмахом використовуються дизайнерами при створенні одягу. З’являються фольклорний та етнічний стилі. Народний костюм стає об’єктом глибокого вивчення. Іспанський національний костюм не є виключенням. А відкрито демонструє темпераментний характер свого народу.

Метою даної роботи виступає розробка сучасної жіночої колекції на основі дослідження іспанського народного костюма та традицій.

Об’єктом дослідження є народний іспанський одяг, його орнаментация та традиції.

Предмет дослідження – історико-культурні передумови та мистецькі інтерпретації традицій народного вбрання в сучасному дизайні одягу.

Методологічною основою дослідження є принцип системного та мистецтвознавчого підходів. Вибрано та використано наступні методи: літературно-аналітичний, соціологічний метод (анкетування), системно-структурний, морфологічний.

Наукова цінність отриманих результатів полягає в систематизації досліджуваної інформації художньо-декоративної виразності іспанського народного костюма.

Практичне значення роботи полягає в тому, що напрацьований матеріал буде використаний у створенні сучасної жіночої колекції одягу.

Отже, для того, щоб відобразити унікальність іспанського народного костюму, необхідно дослідити культуру і самобутність країни та національного колориту. На основі досліджень структурованого матеріалу - розробка сучасної жіночої колекції одягу з удосконаленням художньо-композиційної виразності.

РОЗДІЛ 1

ДОЛОСЛІДНИЦЬКИЙ

Вивчення народних традицій є важливим чинником у дослідженні. Іспанія є яскравою країною, що поєднує темпераментність та запальність характеру жителів та їх пристрасної натури. Народні традиції, звичаї, культура, духовні цінності відіграють і відіграватимуть ключову роль у формуванні вбрання.

1.1. Дослідження особливостей культури та традицій Іспанії

Іспанська культура багата і різноманітна. Це яскрава країна, яку символізують гітари, фламенко та корида. Не кожна країна може змагатися з Іспанією у збереженні та відтворенні дивовижних національних традицій. Колорит цієї країни та її неповторна краса надихнули Пікассо, Гойю, Веласкеса, Далі. Вплив різних національностей, релігій і культур, усе це знайшло відображення у величних пам'ятниках і найцікавіших традиціях Іспанії. Іспанська культура має дивовижну художню спадщину. Фундаментом для розвитку золотого віку були послідовники Толедо: Ель Греко і Дієго Веласкес. Мультикультурність в іспанській архітектурній спадщині: стародавні пам'ятники Менорці на Балеарських островах, римські руїни в Меріді та Таррагоні (рис.1.1), декоративна ісламська Альгамбра в Гранаді (рис.1.2), архітектура Мудехар, готичні собори, палаци та замки, приголомшливі модерністські пам'ятники та химерні скульптури Гауді (рис.1.3.). Іспанська культура і романи нероздільні. Одним із найбільших зразків романів є роман іспанця Мігеля Сервантеса «Дон Кіхот Ла Манчеський» XVII століття [1].

Іспанці дуже експресивні, емоційні, запальні, і це вони активно відображають у святкуванні різноманітних фестивалів. Жовтень є головним державним святом країни. Його називають днем іспанця, що означає єдність і дружбу між усіма іспаномовними країнами, це день своєї раси і духу [2].

Країна має багату історію та цінну культуру. Народні жанри легенд, романсів, пісень і поезій-летрлі, сегіди, серенади, вілласіко. Типовим жанром

іспанської поезії є копла (чотиривірш). В Андалусії розвинувся особливий жанр пісні і танцю — фламенко. Іспанський народний танець у епоху Відродження ставав все більш важливим. Від нього невіддільні не тільки танцювальні вечірки, а й шикарні вуличні свята, що часом досягають надзвичайної яскравості та блиску[3].

Іспанська архітектура має ті ж характеристики, що й інші країни, а її архітектурні особливості є відмінними. Між іспанською готикою та європейською (тут називають «мудехар») майже немає різниці, але епоха Відродження вже дуже своєрідна і має свою назву — Plateresco («плоский»). Стиль бароко має власну назву — Чуррігереско (на честь архітектора Хосе Чурігера). Найвідоміші пам'ятники: Собор Бургоса, Університет Вальядоліда, Собор Сантьяго-де-Компостела. Тоді в Іспанії були розроблені всі інші стилі в Європі. Для Іспанії характерна робота архітектора Антоніо Гауді, яку експерти оцінюють як модерн. Він каталонець, і його роботи виставляються в Барселоні. Крім багатьох будинків у примітивному стилі, він також побудував собор. Найпопулярнішими світськими фестивалями є карнавали на Тенеріфе і Гран-Канарії. Карнавал у Санта-Крус-де-Тенеріфе характеризується венеціанською елегантністю та бразильським ентузіазмом. Він відомий своїм парадом (Косо) на карнавал (масляний вівторок). Тисячі канарок і туристів брали участь у параді на проспекті Анага. У перший день Великого посту на площі Іспанії відбудеться дуже урочистий «похорон сардин», під час якого буде спалено велику сардину [1].

1.2. Художньо-композиційна виразність народного іспанського костюма

Поняття «іспанський народний костюм» пов'язане з певним історичним періодом – XV-XIX ст. Щодо форм іспанського одягу та всієї культури і мистецтва Іспанії з XV по XVI ст., то під впливом багатьох історичних і соціальних факторів, серед яких є першим войовниче лицарство, яке оспівує силу, спритність, хоробрість і честь, особливо встановлені під час арабського правління з XIV по XV століття. Суворий етикет іспанської королівської сім'ї і суворий фанатичний аскетизм католицької церкви. Ці чинники призвели до протиріччя в

естетиці іспанського одягу. З одного боку, він стверджує, що типове Відродження підкреслює природну форму і пропорцію персонажів, з іншого боку вимагає приховувати «плоть гріха», забороняючи оголення тіла і змінити м'які, округлі лінії пластики тіла на жорсткі лінії [4]. Вперше в європейських костюмах використовуються іспанські костюми з таким каркасом. Це ті жорсткі каркасні наряди, які були прийняті при дворі короля Габсбурга в Іспанії (вони зробили великий вплив на моду багатьох королівських дворів у Європі). Що стосується одягу, то він часом гармонійний, а іноді неочевидний. Протягом століть на зміну Іспанії прийшли незліченні війни за владу, що вплинуло на трактування національних костюмів. Місцеві жителі пережили вогненну епоху інквізиції, а вплив королівської родини на розвиток моди встановило орієнтир для світу в середньовічних костюмах. Хоча національні костюми простих людей привертають більше уваги, вони використовують провокаційні танці, родео та бої биків, щоб виразити справжній дух іспанської землі. Національні костюми відрізняються від регіону до регіону, але вони мають спільні характеристики. На початку свого розвитку чоловічі костюми мали функцію захисту власника від стріл ворога, тому їх шили з щільних і негнучких тканин. Догмат католицької церкви проповідує відмову від світських насолод, стриману поведінку, тому жителі носили темний одяг, завдяки чому колір обличчя був світлішим, ніж у маврів. До костюмів можна додати червоні, зелені або фіолетові тканини. Пані носили важкі костюми з металевими пластинами на грудях і животі. Цей трюк розкрив талію, приховавав вигини тіла, але не давав змоги дихати повноцінно, через що власник втрачав свідомість. В Іспанії можна знайти різноманітні народні костюми, що присутні в єдиній етнічній культурі (рис.1.4). Суворість і простота одних іспанських речей дивним чином поєднуються з розкішшю та вражаючими кольорами інших. Одяг жителів майже кожної провінції відрізняються від одягу їхніх сусідів. Хоча загальна кількість і типи всіх іспанських національних костюмів дуже великі, ми можемо знайти в них спільні традиційні ознаки [4].

1.2.1. Особливості жіночого іспанського народного костюма

Іспанські жіночі національні костюми виникли з легкої подачі міських жінок і пропагували позбавлення від металевих каркасів і жорстких корсетів. Дівчата самостійно шиють одяг, у тому числі приталені жилети, багат шарові спідниці з рюшами, оверсайз топи з відрізними рукавами. Молоді іспанки носять світлі гребні як головний убір, а після одруження переходять на коричневі або чорні аксесуари. Гребнем заколювали довгу мереживну накидку – мантилью (рис 1.5). Майстрині намагалися вишити оригінальними візерунками, щоб надати індивідуальності. Одяг фламенко вважається сучасною інтерпретацією національного одягу [6].

Жіночий одяг, безумовно, більш виразний і яскравий. Загальний силует такий же, як у костюма європейського стилю, який полягає в тому, щоб звужувати талію за допомогою корсета і широкої спідниці, яка може бути короткою, відкриті руки до зап'ястя. Зазвичай це плаття трохи нагадує яскравий квітковий сарафан. Зазвичай буває спідниця, як три, зшита одна за одною, одна коротша за іншу, зазвичай не більше трьох-чотирьох (рис.1.6). Вона коливалася при ходьбі та вільно розвівалася у своєму танці [5].

Жіночий одяг у центральній частині країни - сорочка на бретелях, коротка флісова куртка, а в Андалусії — довга вузька сукня. На голові - хустка, накидка, чорна або біла мереживна мантилья з вишивкою. Як прикраса - гребінець або квітка на волоссі (рис.1.7). Типове іспанське плаття має вузьку талію і широку спідницю з великою кількістю воланів [7].

Валенсія: жіночі сукні в основному шиють з шовкової парчі вишуканих тонів з квітковими візерунками. Тут носили фартухи та тонкі мереживні хустки із золотими орнаментами. На задній частині шийної хустки закріплюється блакитний або рожевий бантик. Зачіски тут роблять особливим методом, відомим тільки в районі. У закінченні коси вколюють різноманітні шпильки прикрашені камінням. Костюм доповнюється білими панчолами й туфлями на невеликому каблук [8].

Каталонія: жінки тут носять чудові візерункові спідниці пастельних тонів. Білий атласний корсет прикрашений мереживом, а біла або чорна мереживна

шаль накинута на плечі. Фартухи можуть мати різні вирізи або фасони. Руки прикриті елегантними чорними мереживними рукавичками, іноді доходять до ліктів. На голові – мантилья [9].

Галісія: жінки носять широку червону сукню з двома чорними оксамитовими смужками на подолі. Над спідницею маленький чорний фартух з чорним мереживом, обробленим чорними напиляними намистинами, або дуже великий фартух, який повністю закриває передню частину спідниці. Костюм також включає чорну або червону шаль, кінці якої схрещуються на грудях, а потім зав'язуються на талії. Іноді шаль випускають з білим мереживом. Тут вони одягнені в сорочки з довгими рукавами з високою горловиною. На голову пов'язують білу або жовту хустку, а на потилиці зав'язують вузол [5].

1.2.2. Особливості чоловічого національного костюма

Існує багато видів традиційного іспанського чоловічого одягу, залежно від регіону. Під час змагань в Андалусії чоловіки носили звичайні штани, поєднувалися з легкими штанами, білими сорочками, різноманітними скроєними жилетами та піджаками, а також широкими тканинними поясами. Піджаки зазвичай бувають з короткими і вузькими рукавами, як у тореадорів, але не мають такої багатой обробки і декоративних «плечей». Різниця між костюмом шляхетного кабальєро від простого водовоза полягає лише в його зношуванні та матеріалах обробки. Якщо пальто звичайної людини нічого не прикриває, то знатна людина може дозволити собі золоті та срібні стрічки та вишивку, але всі вони пристойні. Це все-таки повсякденний одяг, а не карнавальний костюм. Консерватори можуть носити костюм чорного кольору, але всі інші можуть носити яскраві кольори. Пояс переважно червоний, тридцять сантиметрів завширшки і дуже довгий (рис.1.8). Самостійно одягнути такий пояс досить складно. Їх часто використовують як гаманці, ховаючи в складки щільно затягнутої матерії монети [2].

Чоловічий одяг — шорти до колін (такі носили в Європі в XVIII столітті), білі сорочки, жилети, піджаки, пояси, плащі, накидки. Іспанські короткі жакети

зазвичай прикрашені химерною вишивкою спереду і ззаду. Туфлі - шкіряні або плетені з еспарто (іспанський дрок). Носять дерев'яне взуття під час дощу на півночі. Головні убори - баскський бере, фетрові солом'яні капелюхи [10].

Валенсія: Чоловіки носять вузькі бриджі довжиною до колін і світло-блакитний атласний короткий піджак з довгими рукавами. Крім того, їх костюми також поєднуються з білою сорочкою та червоним поясом і білими панчолами, одягненими в альпаги і мереживом на щиколотках. Іноді чоловіки одягають на плечі довгу різноколірну шаль.

Каталонія: Чоловіки носять чорні колготки, чорні піджаки та білі сорочки. На талію прив'язують традиційний червоний пояс. Білі панчохи і альпака також надягають на ноги.

Галісія: чоловічий одяг включає пару чорних штанів вільного крою довжиною до колін, з яких видно білу білизну (сорочка поло), а всередину заправлені чорні або сірі високі штани. Верхня частина костюма — біла сорочка з вільним коміром і чорний жилет.

Відома інтерпретація чоловічого одягу з'явилася на історичній сцені в різні епохи. Історики використовують традиційний одяг як стандарт, включаючи такі предмети:

- білосніжна сорочка з батистовими манжетами та мереживною підкладкою, круглий комір обов'язково пришитий до сорочки;
- верх і низ кулястих галіфе з'єднані зі стегнами і підбиті кінським волосом. Відмінна риса штанів - вертикальні смуги з контрастної тканини. В якості нижньої білизни носили кальєс;
- коротка куртка (хубон) або колет з наплічниками, вузькими рукавами і коміром-стійкою. З часом комір подовжився і на нього нашити мереживні вставки. Обробка оздоблення призвела до появи типового іспанського гофрованого коміра;
- плащі різної довжини, без комірів і капюшонів. Традиційним іспанським вважається орна накидка ропа з наплічниками, звисаючими рукавами та застібкою на шії. Поступово іспанський одяг набув сучасних рис. На зміну кулястим брагет

прийшли завужені штани, коле замінив піджак-фігаро. До цього вбрання доповнюють чоловічі панчохи, пояси, жилети та накидки [2].

У чоловічих і жіночих костюмах штучно збільшується лінія плечей, на голові насаджуються плечові ролики і рукави. Особливим елементом футляра, каркасним костюмом, який обмежує обертання голови і змушує її завжди бути піднятою, є круглий каркасний комір. В іспанських костюмах довгий чоловічий одяг зник, залишилася лише форма, що остаточно підтвердило розрив між чоловічими та жіночими формами одягу [5].

1.2.3. Дослідження оздоблення художньо-декоративної виразності: орнамент, текстиль, колір

Найпоширенішими в іспанському одязі є тканини з візерунками (ткані, вишиті, набивні). Представлені малюнки - великі медалі-штампи зі стилізованими тваринами, християнською символікою та геральдичними мотивами. У візерунку використовується багато золота та срібла на насиченому фоні. Тканина з візерунком прикрашена різноманітними смужками, парчовими стрічками, золотими шнурами, мереживом, прошита по вертикалі або по діагоналі.

Наприкінці XVI ст. Популярними стали темні тони одягу: сірі, червоні, фіолетові, зелені, коричневі; гладкі тканини, однотонні костюмні рішення. Чорний колір широко використовується для одягу без траурного символу.

Щодо крою, то вони вважають за краще вільний одяг - штани і сорочки шують так. Чіткі лінії допомагають досягти ідеального профілю, а розкльошені та трапецієподібні фасони все ще популярні [6].

1.2.4. Доповнення образу народного іспанського вбрання: зачіски, головні убори, взуття

Чоловіки: коротке і довге волосся (іспанські цигани). Чоловіки носять фетрові червоні капелюхи, схожі на фрігійські капелюхи, берети Бахуса та шарфи (рис.1.8).

Жінки: роблять зачіски з довгим волоссям різної складності та форми, здебільшого акцентуючи увагу на потилиці. Зачіски прикрашають різноманітними шпильками та гребінцями. Більшість жінок носять хустки, а також фетрові капелюхи з невеликими полями та тюлем.

Чоловіки носять м'яке взуття з оксамиту або кольорової шкіри, без високих підборів, а їх пальці ширші і поступово стають гострими. Конструкція жіночого взуття схожа, хіба що вишивка інша, а підбори з'явилися в кінці XVI ст. Не дозволяється, щоб шкарпетки виглядали з черевиків, за винятком священика. Знатні дами носять туфлі на великій дерев'яній підосві, чим товще підосва, тим жінка вище за статусом (рис.1.9) [11].

1.3. Іспанська мода за епохами

Як відомо, все, що заборонено, притягує людину з більшою силою, ніж доступність – така наша природа. Виявляється аморальність життя і поведінки махосу, гучні кастаньети і танці на бубні, пісні — усе це приваблює вищий світ. Тому до 1770 р. спосіб життя та одяг простого люду стали нестримною чарівністю дворян. Однак, крім цього, є ще одна дуже цікава сторона цього явища. Цей період історії Іспанії характеризується пануванням Афансидесадо (прихильника династії Габсбургів). Тому символом національного самовизначення і статусу в даному випадку також служив іспанський костюм махо (рис.1.10). Навіть люди найвищого рівня не соромляться носити речі. Вся Європа була підкорена імперським стилем, а в той же час в Іспанії махо прибуло до двору. Якщо говорити про іспанський одяг в історичному контексті, то слід виділити періоди його розвитку [6].

1.3.1. Епоха Реконкісти

Середній історичний період триває близько 600-700 років. Весь час іберійські християни (в основному португальці та іспанці) намагалися з усіх сил відвоювати територію півострова, зайняту мавританським еміратом. Дивовижна й унікальна ситуація полягає в тому, що вестготська традиція іспанського

національного костюма, арабські тенденції та деякі елементи з усієї Європи змішані в «котлі» (у цих заходах активно беруть участь лицарі з інших країн). Рухливі туфлі з довгими носами з готичного іспанського костюма, впізнаваний капелюх (включаючи капюшон з довгим капелюхом), довга куртка без рукавів (плащ на плечі), закріплена на верхній частині броні, спеціально для запобігання опадів металу. Елементи зображення, такі як собрепа (плащ), абріго, хубон (піджак), плащ на одне плече, шолом, ропілля мають унікальні національні особливості [7].

Іспанський жіночий одяг почав набувати своєї самобутності в середині XV століття (рис.1.11). Має чітку талію, світло складок тканини випромінює знизу вгору, часто використовує перелину. У зачісках переважала тенденція плавних прямих проділів і заплетених кіс. Традиційними головними уборами є:

- кава де папо - складна конструкція з металевим каркасом і тонкою білою тканиною;
- веспайо - тонка прозора тканина, що закриває чоло й голову, спадає на плечі, а зверху тонкий металевий обруч, інкрустований дорогоцінним камінням;
- тренсадо- тканина покриває верх заплетеної коси, а зверху обмотана чорною стрічкою.

Останній головний убір використовувався до 1520 року і був запозичений італійками. Тренсадо іноді поєднують з тюрбаном (тенденція в східних мавританських мотивах).

1.3.2. Епоха Відродження

Абсолютно все мистецтво пройшло через період бурхливого розвитку, який не може не позначитися на одязі. У XVI столітті готичний одяг з м'якими завитками і тканинами почала перетворюватися в своєрідні обладунки на жорсткому каркасі. У порівнянні з італійським Відродженням, Країна Басків пропонує ідеальний образ в дусі маньєризму. На іспанський національний костюм сильно вплинули й інші чинники — головним чином аскетизм католицької церкви, суворий придворний етикет і лицарство. Історики моди стверджують, що

іспанська мода в порівнянні з гармонійною Італією «поважає» людське тіло, набула жорстких характеристик, під впливом суворої геометрії змінюються природні лінії обрису і деформується фігура (рис.1.12). Однак така мода не знайшла підтримки простих людей. Одяг все ще схожий на сучасні іспанські танцювальні костюми, з невеликим введенням-корсетом з яскравим мереживом [7].

В епоху Відродження чоловічі костюми зазнали серйозних змін: вони стали конусоподібними і досягли максимальної ширини в області стегна (рис.1.13). У ту епоху без цих елементів одягу образ аристократів був немислимий.

-Каміса- сорочка, яка повністю прихована піджаком, лише декольте з льону або полотна та високі манжети з мереживними краями.

-Колготки, які змінюють свою ширину відповідно до модних тенденцій: від бочкової форми з оправою до більш вільного крою. У цьому випадку іспанські костюми хлопчиків або чоловіків абсолютно схожі.

-Хубон- піджак-пальто з коміром-стійкою щільно облягає фігуру. Кнопки потайні. Рукави вузькі. Куртка обережна, за допомогою підкладки, надала форму броні.

-Шорти Брагетт з підбитою ватою для додання обсягу.

-Ропон - пальто середньої довжини або напівпальто з хутряним коміром або вишивкою.

-Головні убори: м'які берети з хутряною обробкою на жорстких краях, шоломи з невеликими звуженими краями (відповідно в першій половині та другій половині цього століття)

-Взуття: чоботи військового часу, вузькі оксамитові або атласні туфлі мирного часу з розрізами.

Серед натовпу іспанські національні костюми епохи Відродження мають зовсім інші характеристики і більш виразні. Наприклад, справа не в тому, що вузький терпкий хубон носив вільний капелюх [12].

Жіночий костюм

Він також зазнав серйозних змін: він, як і чоловічий, втратив плавність ліній і жіночність, замінивши їх простотою і каркастністю. Здається, що силует складається з двох трикутників (корсета і спідниці), звернених один до одного, причому вершини трикутників перетинаються на талії (рис.1.14). Костюм складається з наступних елементів.

-Вертиго (verdugos)- нижня спідниця з металевими обручами з щільного матеріалу.

-Баск-верхня спідниця одягається на попередню і виготовляється з чорної тафти.

-Сайо -верхню плаття з трикутним вирізом або бантом і пряжкою спереду. Невід'ємною частиною є вакеро-корсет зі складеними або штучними рукавами. Виготовляється з тонкої металевої пластини на петлі, яка вигнута і покрита оксамитом або тонкою замшею. Іспанський костюм дівчини виключає цей елемент. Використання металу для стиснення тіла і приховування природних ліній, включаючи виступ грудної клітки, часто травмує, не кажучи вже про незручності.

-Бюска- корсет кріпиться металевими або дерев'яними вузькими панелями, щоб візуально звужити талію і вирівняти живіт.

-Гранджела і сорочки схожі на чоловічі костюми. Виріз зазвичай квадратний і закритий вишивкою.

-Ропа - елемент курток з довгими або короткими рукавами. Можливо, вона була успадкована від маврів.

Працювати чи вести активне життя в такому костюмі, очевидно, неможливо. Тому звичайні міські люди виглядають інакше. Вони не носять обтягуючих спідниць вердугосу. У хід йде проста сорочка, корсет вузький, але не обтягуючий, а рукави відрізнi. Спідниця звужена у великі складки або з воланами на талії. Вона досі є головним елементом іспанських танцювальних костюмів, в тому числі фламенко [8].

1.5.3. Мода Золотого століття

Концепція костюма-броні продовжувалася, і лише в другій половині 17 століття Іспанія почала проникати у французькі модні тенденції, такі як відкриті вирізи. В іншому каркасі спідниця має подовження. Для звичайних людей вільні лляні сорочки, яскраві спідниці та різнокольорові корсети на шнурівці. Зачіска проста і лаконічна - волосся заплітаються і укладаються на «кошик» за головою. Вищий світ і звичайних людей пов'язує один плащ і існування віяла. Іспанський чоловічий одяг зазнав ще більш істотних змін. Штани-бочки зникли, вони стали менш щільними, довжиною до колін, там зав'язувалися бантом. У хубоні є плечові ролики, а рукави часто загинаються і поступово подовжуються. Форма була значно спрощена, і самі авангардні модниці стали носити костюми, як французькі «мушкетери» (рис.1.15). Варто відзначити, що іспанські чоловіки не використовували перуки, стригли їх коротко, від максимальної довжини волосся в середині XVII століття - до середини щоки [9].

1.3.4. Мода XVIII-XIX століття

На межі століть останній представник династії Габсбургів на іспанському престолі помер у 1700 році. Новим монархом є онук Людовика XIV. У цей час іспанський одяг стає більш французьким і знову виходить на абсолютну лінію моди, яка передбачена Версальським палацом (рис.1.16). Проте історики говорять не про її перевтілення та зміни, а про злиття з Європою, але зберігають особливі національні особливості. З кінця XVIII століття культура махо панувала на найвищому рівні суспільства, притягуючи дворян, як магніт. Це можна простежити за деякими роботами художника. Імперія править Європою, але місцеві дворяни разом захоплюються всім «народом». Окрім відкритої сміливості та свободи (для дорослих чи дітей), іспанський одяг також відкрито підкреслює національну самоідентичність [8].

1.3.5. Іспанський костюм XX століття

Національний одяг Іспанії пережив історію становлення, але зберіг притаманні характеристики. Різноманітні стилі одягу, призначені для випадків, які створюють модний образ:

-білосніжна сорочка з летючої тканини, мереживний комір і жабо. Приміряти чоловічі сорочки неправильно, вони виглядають занадто консервативно.

-Корсет підкреслює вигин фігури і підкреслює талію. Виготовляється на мереживах або зшитий за аналогією жилетки.

-Розкльошена спідниця від стегон до підлоги. Для пошиття підійдуть не тільки яскраві тканини з строкатими візерунками, але і сукні темних тонів.

-Ню довий сарафан з великим квітковим візерунком - втілення ніжності. Образ доповнює капелюх з пір'ям.

-Темні однотонні брюки-кльош.

Однією з особливостей національного вбрання є шаль, яка невимушено накидається на плечі. Велика квітка на зачісці або одязі вітається як символ гарячої землі пристрасних людей [13].

Іспанія вражає людей своїм традиційним одягом, який уособлює елегантність і шарм. Незважаючи на те, що етнічні костюми підходять лише для занять танцями, деякі костюми підходять і для сучасної моди [14].

1.4. Вивчення костюмного строю мистецтва фламенко

Фламенко є результатом культурної інтеграції Піренейського півострова. 700-річне арабське завоювання південної Іспанії залишило значний слід у музичному мистецтві. Інші східні риси фламенко походять від прихильності Іспанії до візантійських християнських ритуалів у XXI столітті. І гімни малих і великих єврейських громад в Іспанії в середні віки. Згодом ця форма викристалізувалася серед багатьох циганських вигнанців, які прибули до Іспанії в середині XV століття. Це принесло їм деякі елементи індійської культури - їхньої рідної країни. Андалузьке «фламенко» і «хітано» (цигани) є синонімами. Ф. Гарсія Лорка і М. де Фалья наполягали на гіпотезі походження циган з Індії. Їхнє плем'я було вигнано з Індії армією Тимура в 1400 р., переселилося в різні

європейські країни і разом із сарацинським військом увійшло в Іспанію. "Цигани прибули до нашої Андалусії", - сказав Гарсія Лорка у промові на "Канті хондо" [15].

Походження терміну «фламенко», що представляє цей музичний стиль, оповито темрявою часу. Іспанською фламенко буквально означає «Фландрія». Деякі люди стверджують, що варварство і насильство придворних васалів, які прибули сюди з Фландрії разом з Карлом V в 1517 році, викликали Касті Лія були шоковані, і вони почали використовувати це слово для опису грубої поведінки. Можливо, це слово походить від арабського «felagmengu», що означає «селянин, що втікає», оскільки ця музика спочатку асоціювалася з циганами, які жили на околицях іспанського суспільства. Інші пов'язують цей термін з назвою стійких і надзвичайно стилізованих жестів циганського виконавця (нагадує фламінго) цього виду музики, або він походить від німецького слова «flamen» (в приміщенні), Відповідає інтенсивності та виразності виконання.

У мистецтві фламенко пісня (канті) займає центральне місце, що відображає труднощі східного впливу в цьому іспанському мистецтві. Фламенко зі Сходу має дві такі мелодійні характеристики, як-от повторення однієї і тієї ж ноти, піднесення до ритуального заклинання та спів персонажа, залученого центральною нотою, яка змінюється навколо теми тексту. Часте ковзання від однієї ноти до іншої, використання звуків, яких немає в західних гаммах, а також ноти, які співаються «між» клавішами фортепіано. Дослідження фламенко ускладнене тим, що, як і вся народна музика, традиції передаються усно від викладачів до студентів, а відповідних письмових документів просто не існує. Співаючи фламенко, вони подбають, щоб звук був максимально виразним, а не просто красивим у звичному розумінні. У найсерйозніших піснях особливо необхідно, щоб голос співака мав грубу, «маленьку бруківку» будову, що відображає катування, про які йдеться в тексті [16].

Виконавців фламенко називають «байлаор» (танцівники), «кантаор» (співак) і «токаор» (гітаристи).

Характеристика танцю фламенко

Важливий елемент образу танцівниці (байлаорі) - традиційне плаття під назвою бата де кола - типове плаття фламенко (рис.1.17), зазвичай з різнокольорового матеріалу в горошок, прикрашене складками і оборками. Прототипом цієї сукні є традиційний одяг циган. Взагалі кажучи, для виконання танцю можна одягати три види суконь: коротку спідницю з пишними воланами, плаття з оригінальним шлейфом під назвою «бата де кола» (схоже на хвіст павича).

Ця коротка спідниця складається з обтягуючого боді довжиною до стегон і широкої спідниці з вшитими в неї трьома-чотирма рядами пишних воланів. Зазвичай візерунки в горошок різних кольорів шиють з бавовняної тканини, яка може бути однотонною або з малюнком, з рукавами і без. Спідниця також зшивається мереживною тканиною [17].

Також популярно інше плаття «Фламенко», іноді такий крій буває просто спідницею. Він чіпляється за стегно, а потім різко тягнеться до щиколотки. По подолу спідниці проходять один або кілька рядів воланів. В інших випадках оригінальну спідницю носять з сорочкою з бантом на грудях.

Невід'ємною частиною танцю є елегантна гра подолом спідниці. Іспанський мантон з довгою щетиною - один з класичних атрибутів жіночого танцю фламенко: мантон обвиває танцівницю, підкреслюючи стрункий жіночий силует.

Коротка іспанська шаль (мантона) з довгою кистю - один з класичних атрибутів жіночого танцю фламенко: шаль потім обмотується навколо талії танцівниці, підкреслюючи стрункий жіночий силует, а потім звисає з плечей, утворюючи великий і красивий силует літаючого птаха. Існує думка, що кастаньети є неодмінним атрибутом танцю фламенко. Але найчастіше ритм відбивається на п'ятах (*sapateado*), пальцях (*pitos*) або долонях (*palmas*). Найчистіші форми фламенко уникають використання кастаньет, оскільки вони обмежують ентузіазм рук і можливість виразного виконання.

Традиційний одяг балахора — це темні штани, зазвичай з високою талією, широкий пояс і біла сорочка з широкими рукавами. Іноді край сорочки

прив'язують до передньої частини пояса. Поверх сорочок іноді надягають короткі жилети, які називаються халекос [18].

Сьогодні сучасні хореографи особливо цікавляться фламенко, оскільки бачать у цьому мистецтві величезні можливості для творчості, що може впроваджувати хореографічні інновації [19].

1.5. Дослідження костюмного ансамблю кориди

Люди думають, що іспанці жорстоко ставляться до тварин. Але це не так. Фермери фактично проганяють бродячих собак зі своїх плантацій, але ставляться до власних тварин з любов'ю. Їх звинуватили в жорстокості за кориду. Самі іспанці не соромляться свого ентузіазму до такого виду розваг, і вважають це природним. Для них корида є більш благородною професією, ніж полювання на лисиць в Англії. У полюванні на лисиць в Англії собаки виконують всю брудну роботу для мисливців верхи [20].

У кориді, ризикуючи життям, покладаючись тільки на себе і свої мечі, іспанці повинні вбити велику і небезпечну тварину. Бій биків – це театр, де кожен має свою роль, і це також кульмінація драми-смерті. Тут матадор пристрасно любить і поважає бика, але повинен його вбити, щоб бик не вбив матадора. Це різновид язичницького танцю, релігійного та агресивного, в якому уявна мова така ж стара, як і інстинкт, до якого вона вдається. А коли на полі з'явилися людина і бик, коли сотні людей почали дихати в єдиному ритмі, захоплено вітати вдалу атаку і завмирати в критичний момент, усі почали говорити «голос предків, пригнічений цивілізацією».

Бій биків — це ритуал. Як сказав всесвітньо відомий знавець кориди Ернест Хемінгуей: «Бій биків не підходить ні туристам, ні іноземцям. Будь-яка спроба змінити це на користь останніх є кроком до обмежень».

Історію сучасної кориди можна простежити до початку нової ери, вона бере свій початок від іберійців, які жили на Піренейському півострові, коли на іспанській землі корида ніколи не починалася. До кінця XV століття, коли Іспанія була об'єднана, корида стала розважальним заняттям у знатній країні: кіннота

воювала з биками, а християнські лицарі наречених на весілля мусили вставляти мечі, прикрашені стрічками. наречена. Починаючи з XVI століття, всі великі свята в Іспанії супроводжувалися боями биків. У Мадриді бій відбувся на центральній площі Пласа-Майор, де, серед іншого, проходили особливо важливі автодафе та офіційні виходи правителів під час церемонії коронації. Якби в середині XVIII століття Філіп V Анжуйський, правитель французької династії Бурбонів, не виявляв явної зневаги до кориди, кориди все одно була б розвагою іспанської аристократії. Тож бій биків «іде в народ»

Матадор (ісп. *matador de toros*, буквально означає «вбивця») — головний учасник вбивства биків в іспанській кориді. Характер першого тореадора називають матадором, а у коней — рехонеодором. Тореадора, який убив молодого бика, звали Новіллеро [21].

Костюми і зброя Матадора:

«Traje de Luces» (офіційний костюм, буквально означає «легкий одяг») - це одяг ходячого тореадора (рис.1.18). До XVIII століття цей одяг шили із замші, але потім його почали шити шовком і прикрашати золотом і сріблом, а також блискітками. Вплив зарубіжної моди не перевищив сцену, де стиль одягу все ще на межі світського [22].

До складу костюма матадора входять:

Монтера: головний убір, один з найбільш змінних елементів одягу. Трикутник не використовувався до XIX століття, але пізніше його замінили капелюхом, який використовується сьогодні. Він виготовлений з оксамитової пряжки, яка дуже схожа на волосся.

Chaquetilla: короткий жилет, що досягає талії. Справжній витвір мистецтва. Він прикрашений пензликами із золота та срібла. Кисть також підвішується на плече. Жилет повинен бути жорстким, а пахви відкритими, щоб матадор мав більше свободи рухів.

Taleguilla: штани вище коліна, дуже щільні, застібаються на підтяжках. Внизу вони закріплені маскулінністю. Також для декору використовуються пензлики.

Medias: Гольф. Найпоширенішим є рожевий, хоча іноді тореадори все ще носять пару білого знизу.

Колета: Коси зі стрічками. Мода 18 століття продовжує і донині закріплювати головні убори. Використовуйте піднесені колети і сьогодні.

Corbatón: тонка стрічка, зазвичай чорна, зав'язана разом, як краватка.

Camisa: сорочка, зазвичай біла, прикрашена жабою.

Capote de Paseo: така ж форма, як і капюшон, але меншого розміру. Це одна з найрозкішніших частин костюма матадора. Його можна прикрасити малюнками і вишивкою на різні теми, в тому числі і на релігію.

Machos: щітка, яка використовується для фіксації штанів-тореро.

Zapatillas: черевики Torero. Чорні туфлі, без високих підборів і спеціальні підошви для запобігання ковзанню. Верхній бант прикрашений.

Capote: Тканина з синтетичного волокна, дуже важка, форми плаща, яка використовується для гри з биком.

Muleta: Тканина більш легка і менше, ніж капоті, червоного кольору. Використовується матадором в останній терції кориди щоб стримати і направити атаку бика.

Estoque: Шпага, якою вбивають бика. Трохи зігнана на кінці (місце, де вона заломлена, називається muerte - смерть) [19].

В ході поглибленого вивчення особливостей культури та традицій Іспанії, визначено, що іспанці запальний та темпераментний народ, який святкує багато різноманітних свят, фестивалів, самовиражаючи тим самим свою культуру.

Іспанський народний костюм пропагував позбавлення від жорстких корсетів та перехід до вільності та зручності. Символом національного самовизначення і статусу служив іспанський костюм махо. Одяг фламенко є сучасною інтерпретацією образу національного іспанського одягу.

Іспанський чоловічий костюм зазнав істотних змін. Штани-бочки зникли, стали менш щільними довжиною до колін. Жіночий одяг є виразним та яскравим. Загальний силует іспанського одягу полягає в звуженні талії за допомогою корсету та широкої спідниці з великою кількістю воланів.

Художньо-декоративна виразність в іспанському одязі відображається в оздоблювальних елементах, орнаменті та текстилі. Найпопулярніші- тканини з візерунками (ткані, вишиті, набивні). У візерунках багато золота та срібла. Популярні темні тони одягу: сірі, червоні, фіолетові, зелені, коричневі. Найпопулярніші трапецієподібні та розкльошені фасони.

Іспанський народний костюм почав набувати своєї самобутності в середині XV століття. На нього вплинув аскетизм католицької церкви, суворий придворний етикет і лицарство. Відродження підкреслило природну форму і пропорції іспанців та заборонило оголене тіло [23].

Колоритності добавляли такі національні розваги як корида та мистецтво фламенко, що мали великий вплив на національний костюм. Надалі ці особливості доцільно переносити в подальший розвиток костюма.

РОЗДІЛ 3

НАУКОВИЙ

Важливим в науковій систематизації є використання соціологічних методів.

Соціологічне дослідження - система логічної та послідовної методології та організаційно-технічних процедур, що використовуються для отримання наукових знань про соціальні явища та процеси. Основна мета – встановлення та аналіз соціальних тенденцій, моделей розвитку та розв'язання соціальних проблем [24].

2.1. Проведення соціологічних досліджень

Для проведення соціологічного дослідження обрано анкетування. Анкета має суттєву перевагу, опитування максимально формалізовано, що забезпечує високий ступінь порівнянності інформації та обробки, не вимагає участі великої кількості людей і може розповсюджуватися або надсилатися поштою. Анкетні опитування є найпоширенішим і ефективним методом збору основної інформації. При складанні анкети необхідно дотримуватися таких правил:

- зміст питання має відповідати предмету та меті дослідження;

-формат запитання повинен відповідати портрету потенційного інтерв'юйованого;

-запитання мають бути короткими, зрозумілими та легкими для розуміння допитуваним;

-оформлення анкети має бути акуратним та придатним для комп'ютерної обробки [25].

2.1.1. Проведення анкетування

Основною метою передпроектного дослідження є визначення актуальності заданої теми, пошук потенційних споживачів та їхні погляди на структуру та декоративні елементи.

Використання анкет звужить коло можливих варіантів для створення колекції одягу, що відповідає потребам потенційних споживачів.

Анкета №1

Експериментальне анкетування потенційного споживача:

Уважно прочитайте запитання і підкресліть Ваш варіант відповіді.

1.Ваша вікова група?

А.18-25

Б. 26-30

В. 31-35

2.Який стиль в одязі ви виберете ?

А. Спортивний

Б. Класичний

В. Романтичний

Г. Діловий

3.На які властивості ви звертаєте увагу при виборі одягу?

А. Ціна

Б. Оригінальність

В. Якість

Г. Зручність

4. Одяг якого призначення переважає у вашому гардеробі?

- А. Святкового
- Б. Ділового
- В. Повсякденного
- Г. Спортивного

5. Яке ваше відношення до моди?

- А. Позитивне
- Б. Негативне
- В. Нейтральне

6. Як ви відноситеся до вечірнього нарядного одягу?

- А. Позитивне
- Б. Негативне
- В. Нейтральне

7. Чи подобається вам орнамент?

- А. Так
- Б. Ні
- В. Інколи

8. Чи подобається вам використання кружева в одязі?

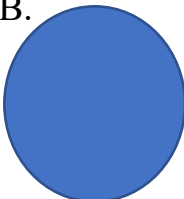

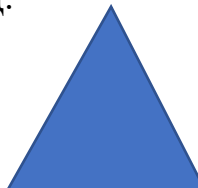
- А. Так
- Б. Ні
- В. Інколи

9. Чи вважаєте ви використання кружева актуальним в наш час?

- А. Так
- Б. Ні
- В. Частково

Анкета №2

1. Яка силуетна форма для вас притаманна?

- А.
- Б.
- В.
- Г.
- Д.

2. Чи подобаються вам корсетні вироби?

А. Так

Б. Ні

В. Частково

3. Яка довжина верхніх виробів (блуз, жилетів, топів, жакетів)

є для вас ідеальною?

А. До талії

Б. До рівня бедер

В. Нижче рівня бедер

4. Яка довжина сукні для вас є притаманною?

А. Міні

Б. До колін

В. Міді

Г. Макси

5. Яка форма брюк вам до вподоби ?

А. Кльош

Б. Скіні

В. Кюлоти

Г. Прямого крою

6. Якій формі спідниці ви надаєте перевагу?

А. Олівець

Б. Сонце

В. Конічний

7. Яка форма застібок вам до вподоби?

А. Потайна

Б. Гудзики та петлі

В. Крючки

8. Яким тканинам ви надаєте перевагу?

А. Бавовна

Б. Трикотаж

В. Гіпюр

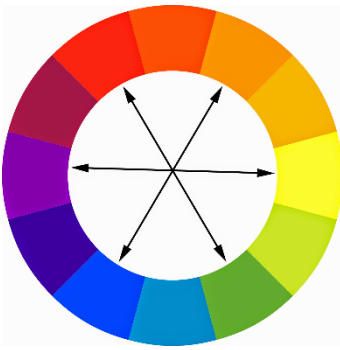
Г. Велюр

9. Яким кольорам ви надаєте перевагу?

А. Пастельним

Б. Контрастним

В. Хроматичним

Г. Ахроматичним

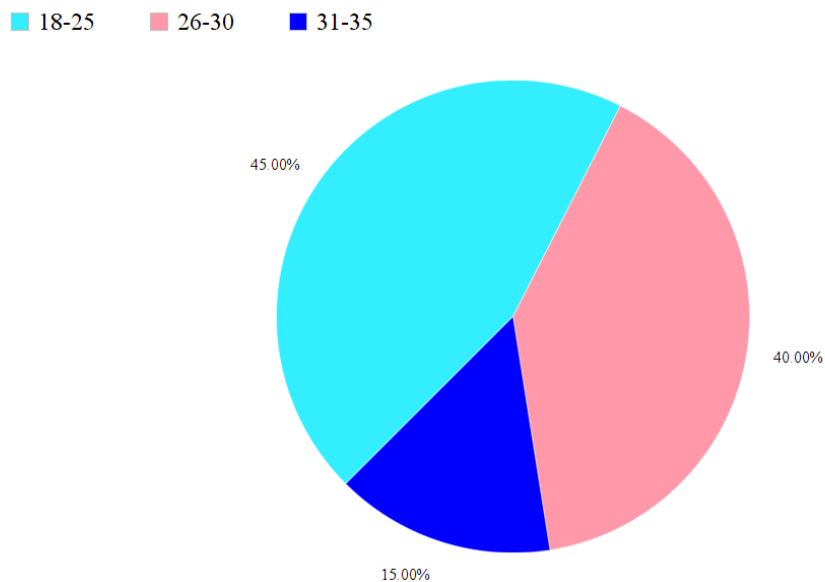

2.1.2. Обробка результатів дослідження

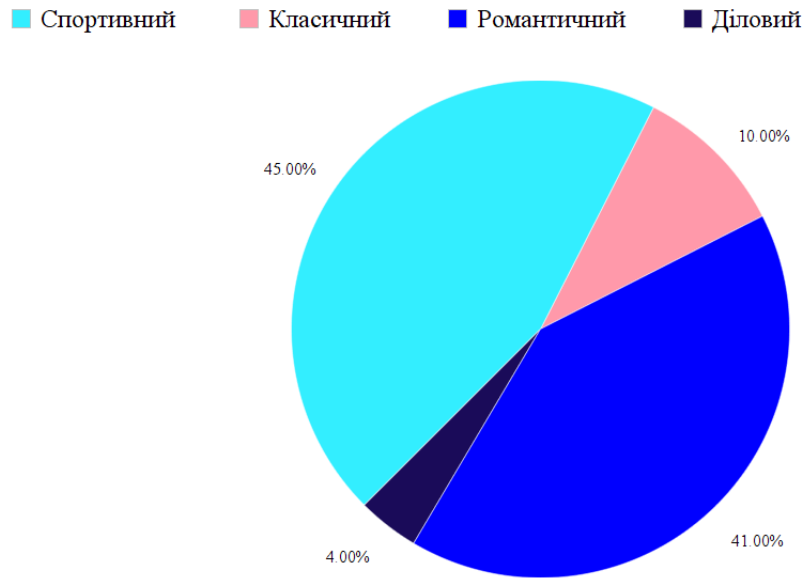
Обробку результатів анкет було проведено в комп'ютерній програмі і визначено у відсотковому співвідношенні.

Обробка результатів анкети №1

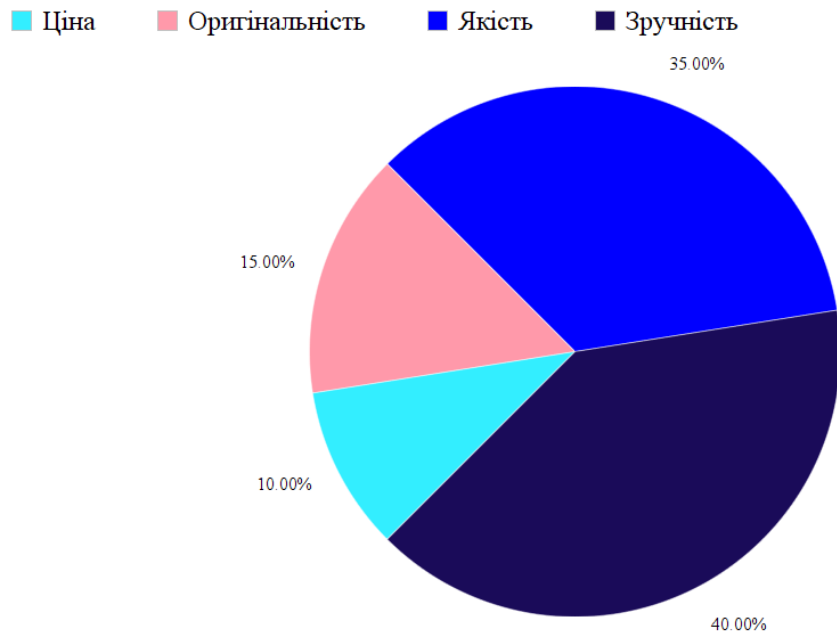
Вікова група споживачів

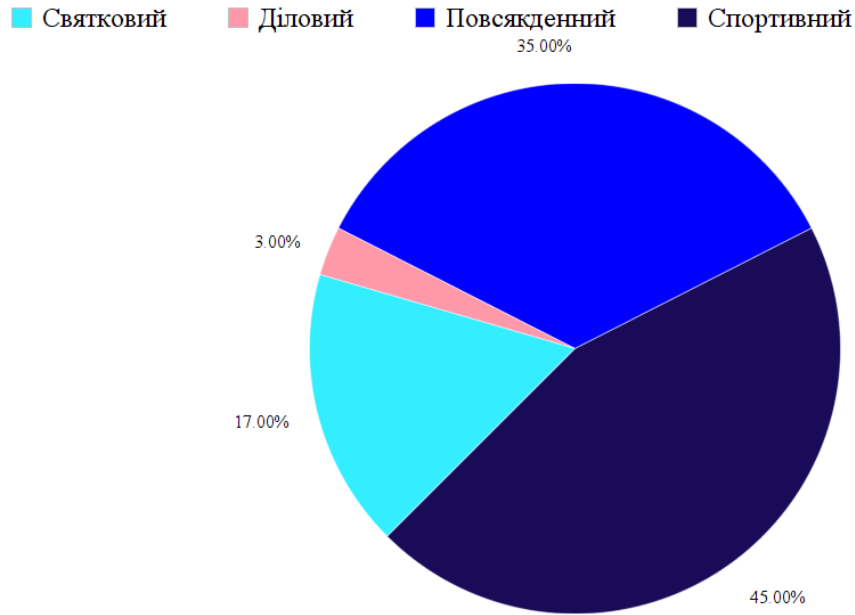
Стиль, якому надають перевагу споживачі

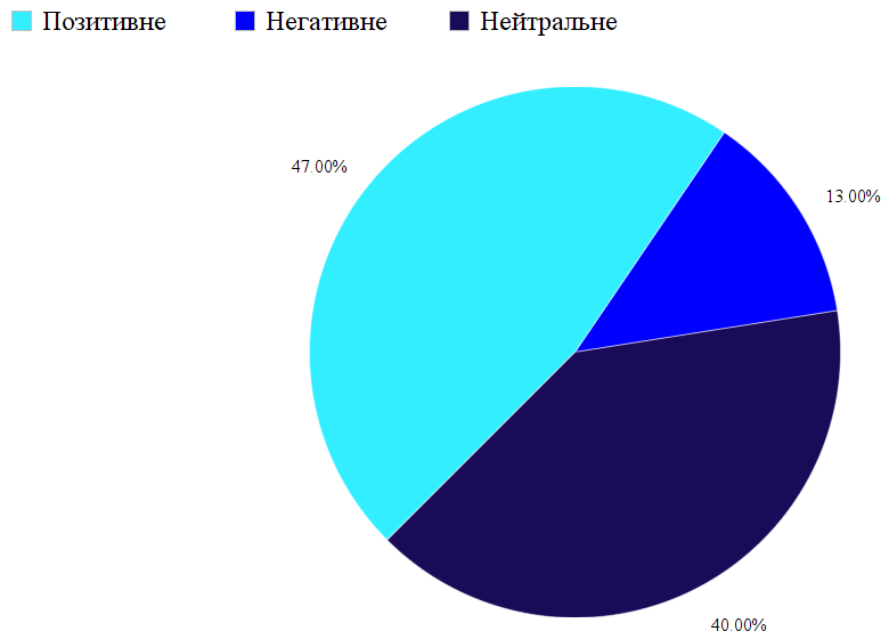
Властивості на які звертає увагу споживач при обранні одягу

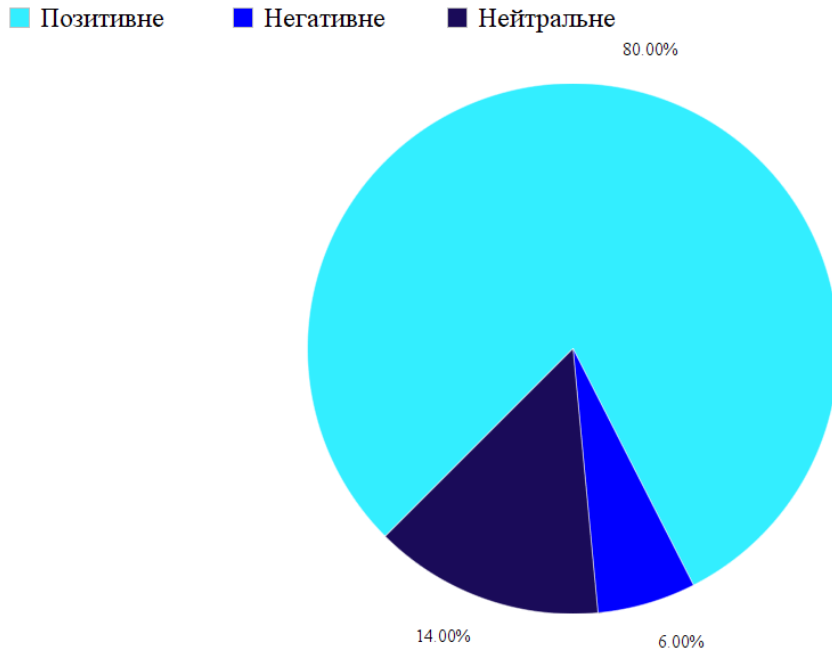
Одяг який споживач обирає найчастіше

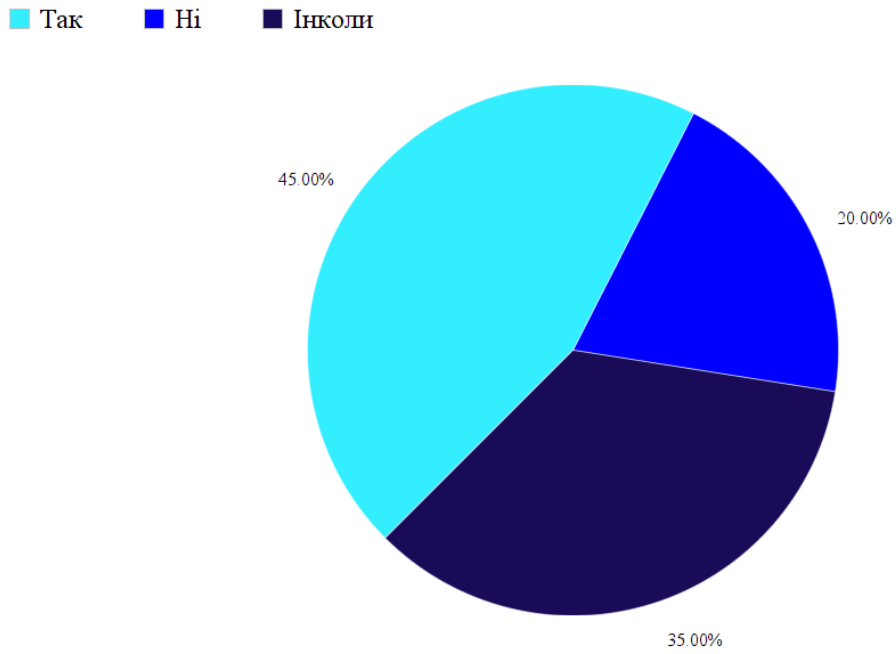
Відношення споживачів до моди

Відношення споживачів до вечірнього нарядного одягу

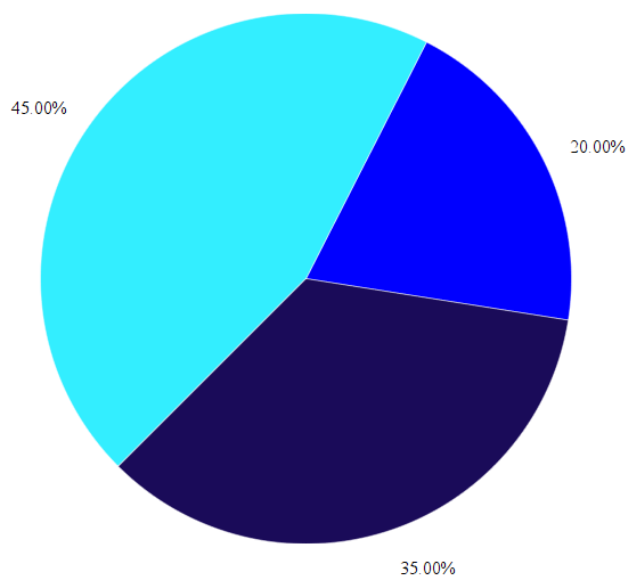

Вподобання орнаменту споживачами

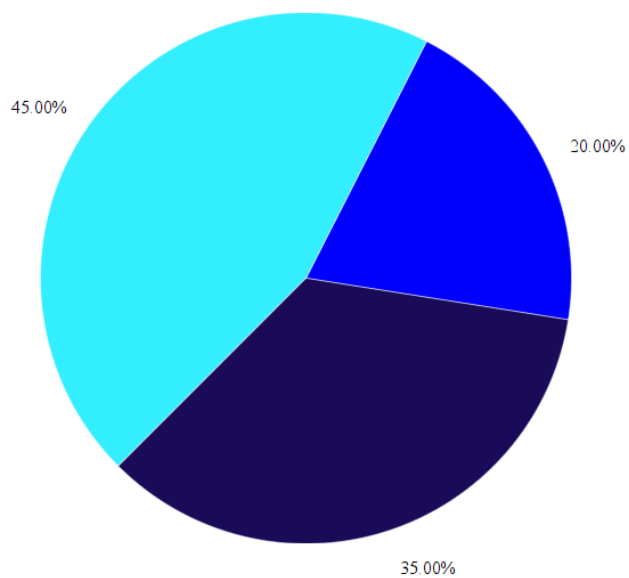
Вподобання кружева споживачем

Так Ні Інколи

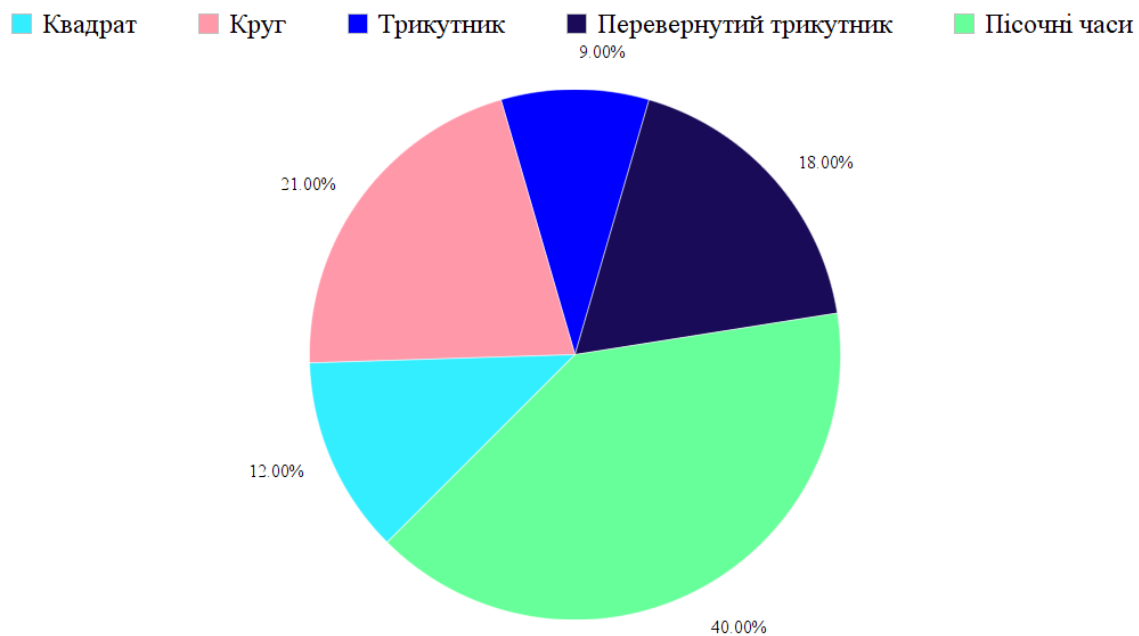

Актуальність використання кружева на думку споживача

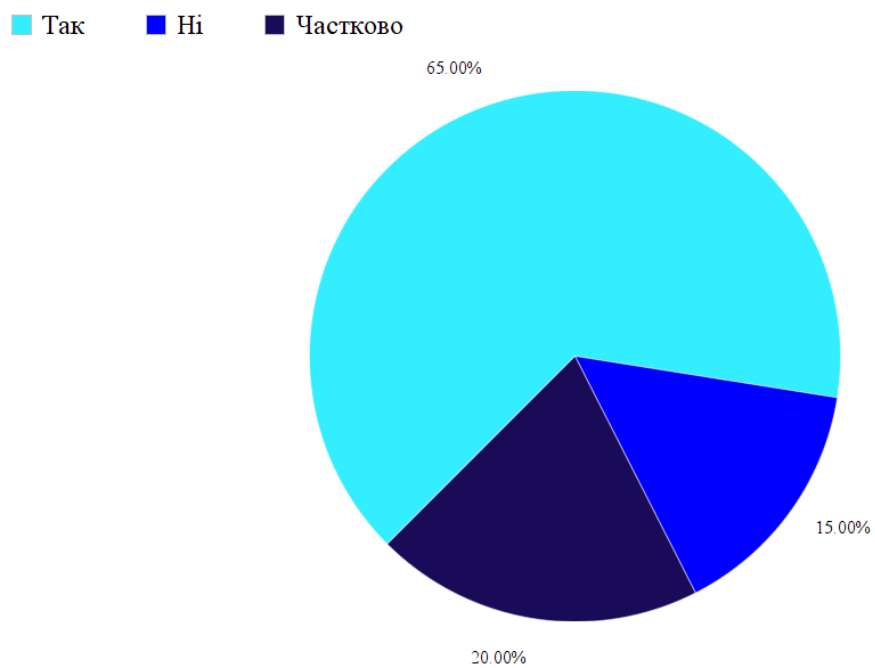
Так Ні Частково

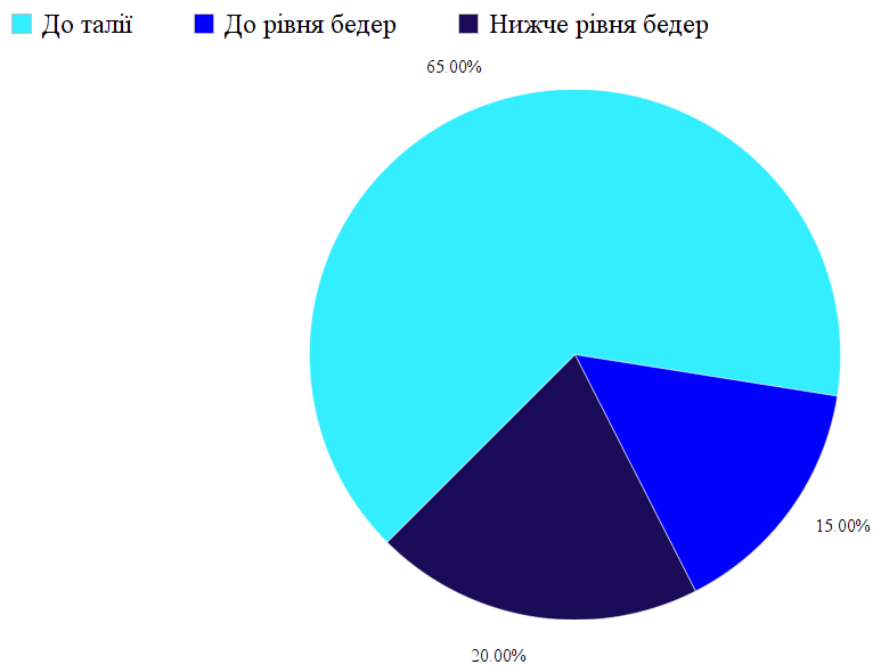
Силуетна форма притаманна споживачам

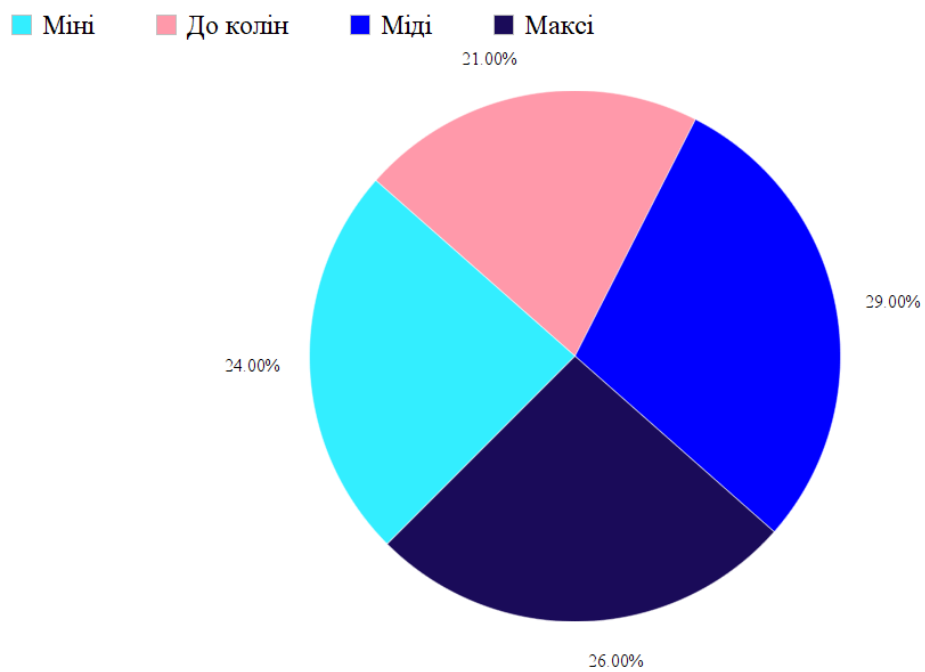
Вподобання корсетних виробів на думку споживача

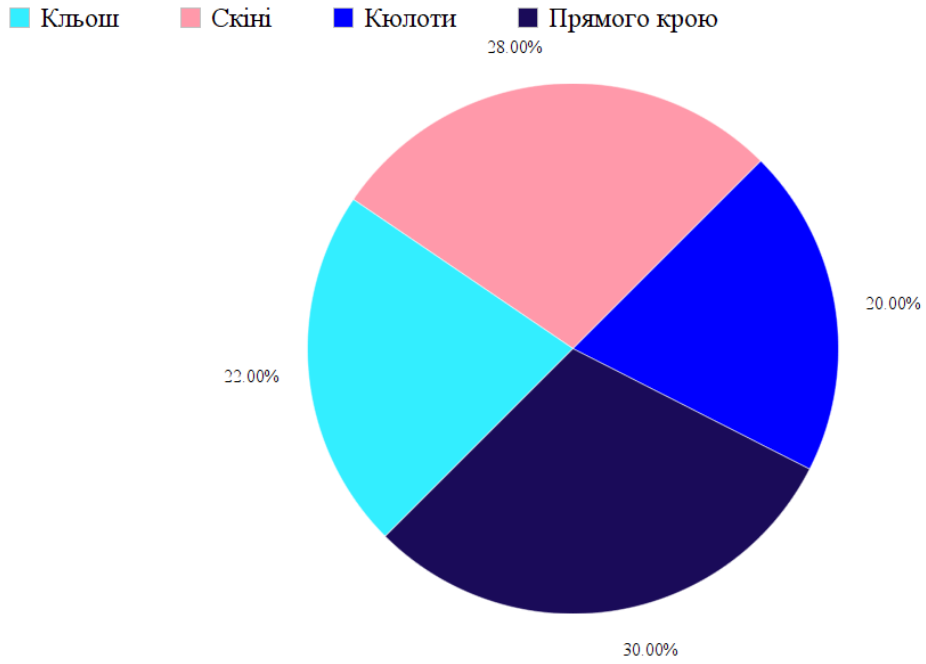
Вподобання довжини верхніх виробів на смак споживача

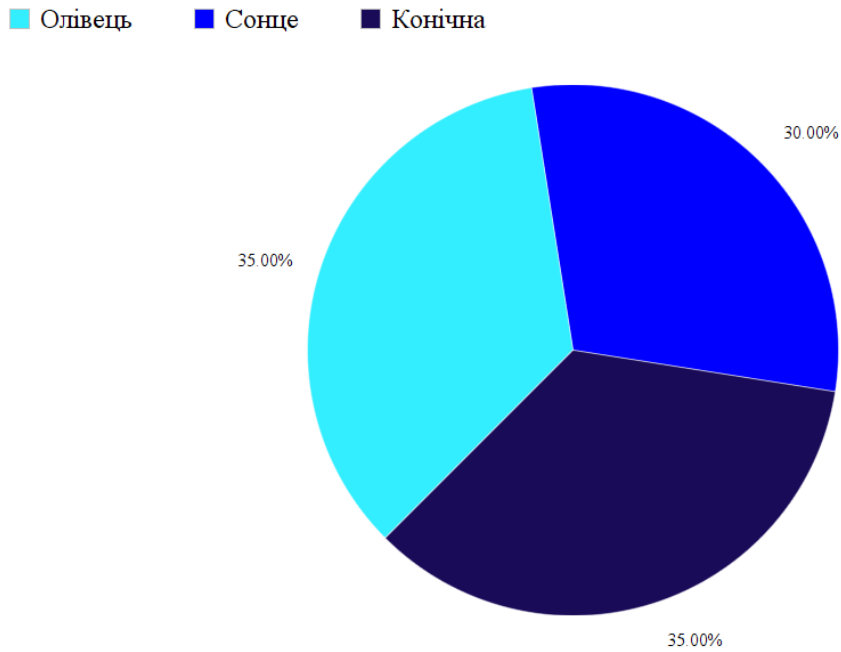
Довжина сукні притаманна споживачам

Форма брюк притаманна споживачам

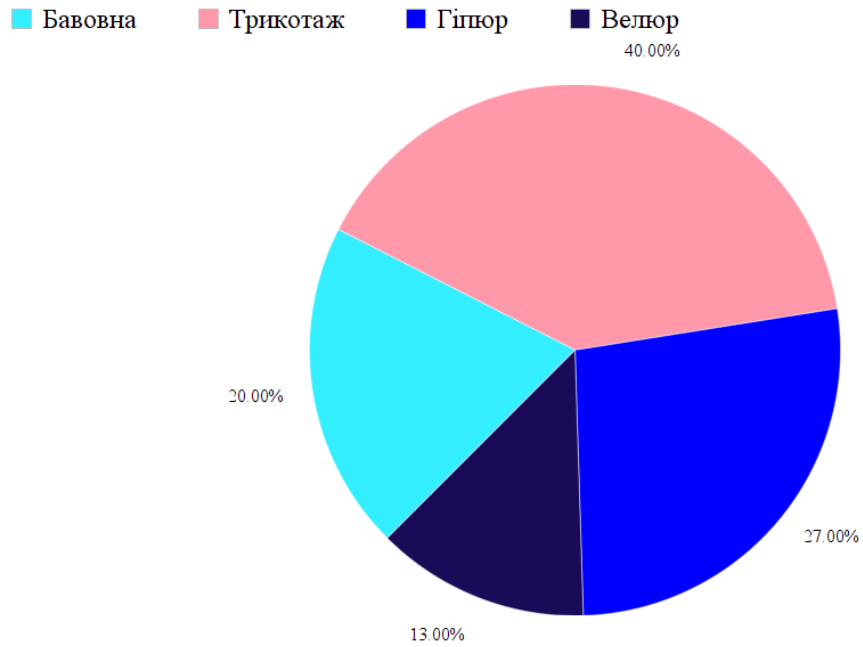
Форма спідниці обрана споживачами

Застібки за вибором споживача

Тканини за вибором споживача

Кольори за вибором споживачів

Переважає вікова група опитуваних споживачів від 18 до 25 років. Споживачі надають перевагу зручності та спортивному стилю. Вони позитивно відносяться до моди та вечірнього одягу, це і підтвердив показник 80%. Кружево до вподоби 45 % опитаних, також вони вважають, що воно актуальне на сьогодні. Це дало поштовх до використання кружева та орнаментів у створенні колекції. Результати обробки анкет дали можливість виділити силуети, форми та деталі виробу. Споживач підтвердив актуальність та вибір тематики для створення колекції.

2.2. Проведення дослідження структури і форми моделей колекції

Використано метод системно-структурного аналізу для вивчення історичної структури костюма. Визначено систему взаємопов'язаних елементів та найбільш важливіших для проєктування елементів костюма [26].

2.2.1. Системно-структурний аналіз

За аналізом літературних джерел складено таблицю систематизації історичного розвитку форми жіночого вбрання.

Рис.2.2.1. Жіночий костюм середини XV ст.

Таблиця 2.1.

<p>1.</p>	<p>2.</p>	<p>3.</p>

Системно-структурний аналіз жіночого костюму середини XV ст.(Таблиця 2.1).

- 1.Знак- символ форми костюма – трапеція.
- 2.Розробка геометричної форми на складові елементи: від лінії талії до лінії стегон трапеція, від лінії стегон до низу – трапеція.
- 3.Опорна поверхня форми костюма: лінія плечей та лінія талії.
- 4.Головні лінії членування костюма: лінія низу, горловини та лінія талії діагоналі – лінії початку й низу рукавів.
- 5.Пропорційний устрій форми костюма: від лінії плечей до лінії талії, від лінії талії до низу- взуття.

6. Метрична побудова форми костюма: метричні елементи розташовані на плечовому декорі та по всій пілочці до лінії талії та по центру нижній частині костюма до низу.

7. Ритмічна побудова костюма: головні частини та пропорції - широкі рукава, нагрудна частина корсет, нижня частина від лінії талії до низу.

8. Симетричність та ступінь динамічності форми костюма: форма статична.

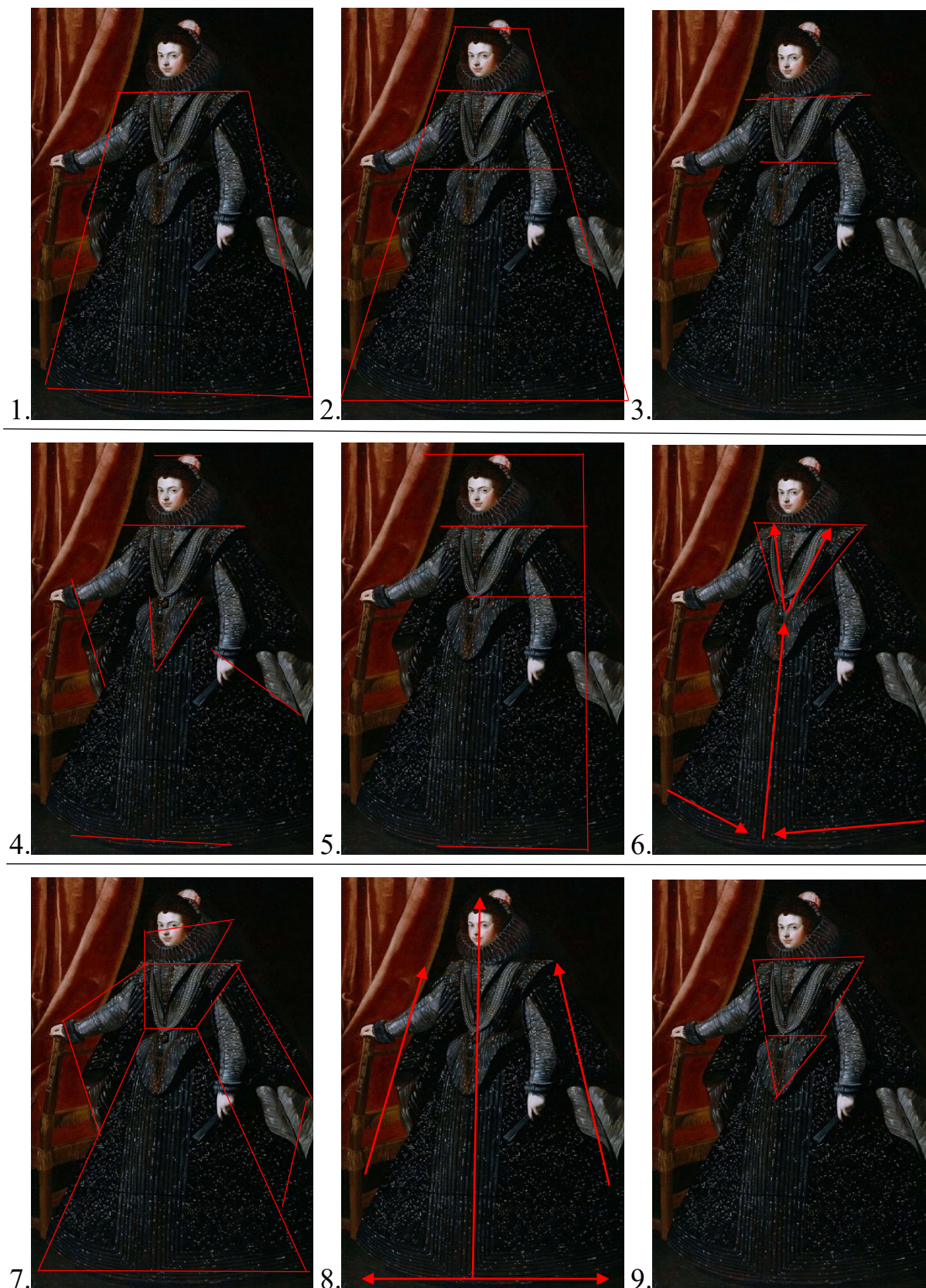
9. Композиційно- психологічний центр костюма знаходиться в зоні талії- від лінії плечей до лінії талії.

Рис.2.2.Жіночий костюм епохи Реконкісти 1492р.

Таблиця 2.2.

--	--	--

Системно-структурний аналіз жіночого костюму епохи Реконкісти 1492 р.
(Таблиця 2.2.)

1. Знак- символ форми костюма – трапеція.
2. Розробка геометричної форми на складові елементи: від лінії талії до лінії стегон трапеція, від лінії стегон до низу – трапеція.
3. Опорна поверхня форми костюма: лінія плечей та лінія талії.
4. Головні лінії членування костюма: лінія низу, горловини та лінія талії діагоналі – лінії початку й низу рукавів.
5. Пропорційний устрій форми костюма: від лінії плечей до лінії талії, від лінії талії до низу- взуття.
6. Метрична побудова форми костюма: метричні елементи розташовані на плечовому декорі та по всій пілочці до лінії талії та по центру нижній частині костюма до низу.
7. Ритмічна побудова костюма: головні частини та пропорції - широкі рукава, нагрудна частина корсет, нижня частина від лінії талії до низу.
8. Симетричність та ступінь динамічності форми костюма: форма статична.
9. Композиційно- психологічний центр костюма знаходиться в зоні талії- від лінії плечей до лінії талії.

Жіночий костюм епохи Відродження початку XV ст.(Рис.2.3.)

Системно-структурний аналіз жіночого костюму епохи Реконкісти 1492 р.
(Таблиця 2.3.)

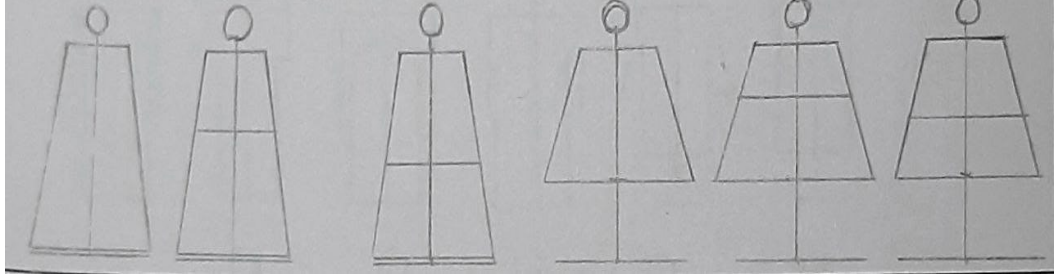
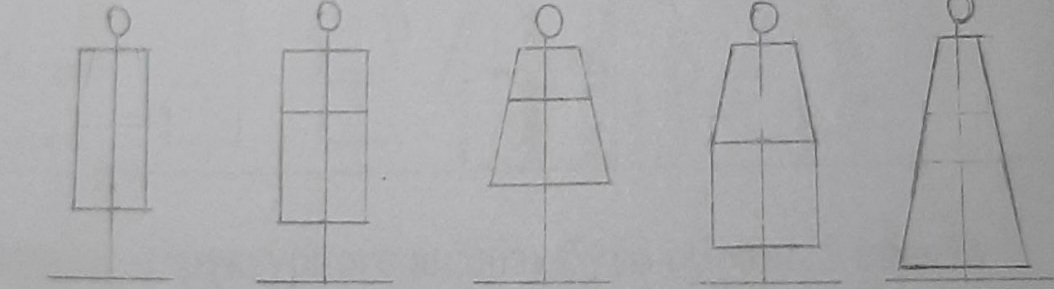
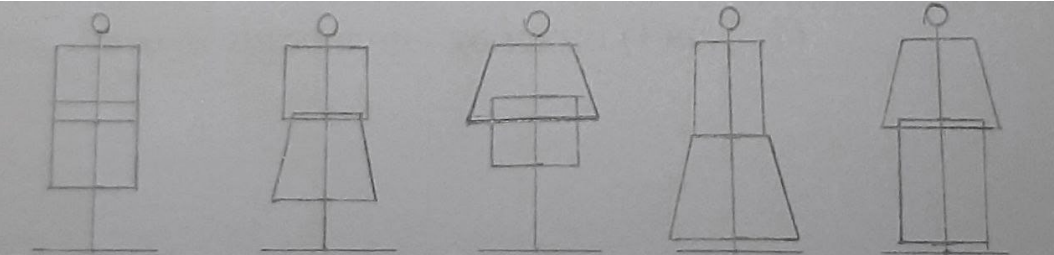
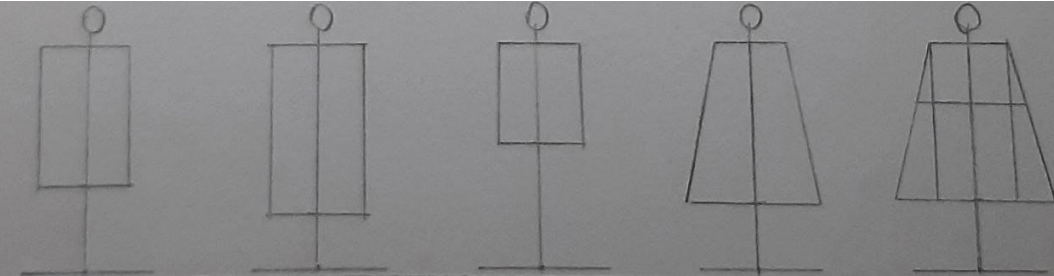
1. Знак- символ форми костюма – трапеція.
2. Розробка геометричної форми на складові елементи: від лінії плечей до лінії талії трапеція, від лінії стегон до низу – трапеція.
3. Опорна поверхня форми костюма: лінія плечей та лінія талії.
4. Головні лінії членування костюма: лінія низу, горловини та лінія талії.
5. Пропорційний устрій форми костюма: від лінії горловини до лінії талії, від лінії талії до низу.
6. Метрична побудова форми костюма: метричні елементи розташовані на плечовому декорі та по всій пілочці до лінії талії та по центру нижньої частини костюма до низу.
7. Ритмічна побудова костюма: головні частини та пропорції - верхня частина горловини, нагрудна частина корсет, нижня частина від лінії талії до низу.
8. Симетричність та ступінь динамічності форми костюма: форма статична.
9. Композиційно- психологічний центр костюма знаходиться в зоні горловини, від лінії плечей до лінії талії.

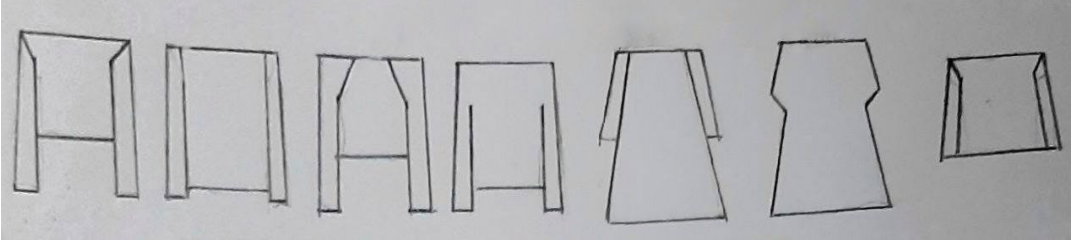
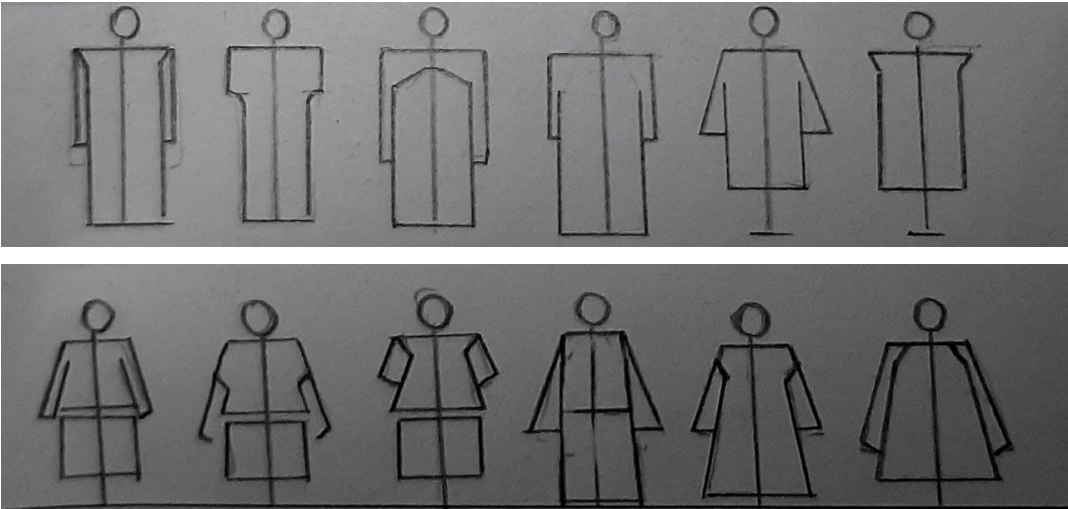
2.2.2. Морфологічний аналіз

Для підбору можливих рішень окремих частин та наступному систематизованому отриманню їх поєднань та комбінування було застосовано метод морфологічного аналізу. Використання саме цього методу дозволяє отримати багато варіації можливих співвідношень довжин, покрою та форм [27].

Морфологічний аналіз застосовується для підбору рішень для окремих елементів після чого їх систематизують та поєднують отримуючи безліч комбінацій. Завдяки цьому методу визначаються всі конструктивні елементи. Він є основою побудови колекції, провівши детальну роботу над всіма аспектами покрою, такими як види горловин, крій рукавів, довжина силуету та верхнього одягу, пройми та інші деталі, ми отримуємо готову конструкцію, так би мовити скелет, для майбутньої колекції [28]. Результати морфологічного аналізу (Табл. 2.4).

Таблица 2.4.

Співставлення елементів	Зображення результатів таблиць	
1	2	
Силуетна форма та лінія талії		
Довжина та силует суконь		
Довжина спідниць в поєднанні з довжиною плечових виробів		
Довжина та силует верхнього одягу		

<p>Види покрою рукава</p>	
<p>Варіанти довжини рукава, співвідношення рукава та самого виробу</p>	
<p>Варіанти горловини</p>	
<p>Варіанти покрою рукава</p>	

2.3. Визначення колірної гами колекції

Колір є найсильнішим інструментом у композиції костюма. Не дивно, що модні колірні поєднання змінюються швидше, ніж стилі чи деталі. Зазвичай асортимент одягу залишається незмінним на базових речах (штанах, спідницях, жакетах, сорочках, футболках, жилетах), лише змінюючи або доповнюючи колірну гамму.

Щороку модні дома будуть надають сезонні колірні рішення в одязі, який є новим і свіжим основним кольором. Сучасна мода дуже демократична і не віддає перевагу будь-яким кольорам. З'явилися нові кольори: кольори металік, срібло, золото, стара бронза, мильні бульбашки, багато блискучих поверхонь з «кислими» кольорами [29].

У кожного дизайнера є своя концепція стратегії кольору одягу. Наприклад, японський дизайнер І. Міяке використовує у своїй колекції лише яскраві кольори «радості», він вважає, що кольори одягу повинні викликати позитивні емоції та приносити радість людям.

Надзвичайним талантом до кольору володіє французький кутюр'є К. Лак-Руа, який спритно використав у своїх моделях несподівані багатобарвні поєднання тканин, візерунків і фактур.

Японець Р. Кавакубо — представник деконструктивізму в дизайні одягу — підкреслив новизну гострих форм своїх чорно-сірих і білих моделей. Японський дизайнер І. Ямамото на початку 1980-х вразив Париж колекцією лише чорних моделей.

Було зроблено багато спроб виявити закономірності розвитку популярних кольорів. Постійно мінливі тенденції моди в кольоровій сфері загалом відповідають циклу розвитку популярних форм костюмів: нові форми (нові контури, об'єми, пропорції) зазвичай з'являються в чорному кольорі, а форми розвиваються в складній гамі, де переважають кольорові відтінки. Взагалі кажучи, модні колірні рішення («теплі» чи «холодні») пов'язані з провідними базовими формами (п'ять-шість років). Проте прогноз кольору костюма ґрунтується не тільки на дослідженнях модних тенденцій, а й на сприйнятті кольору та колірних

перевагах людей різних вікових груп під егідою Міжнародної асоціації кольорів. На основі цих досліджень встановлюється прогноз колірної переваги, а потім реалізується у вигляді модних тенденцій [30].

Підібравши окремі кольори, їх тони та поєднання, дизайнери можуть зробити форму емоційною: святковою, урочистою, діловою, надати їй відтінок смутку чи трагізму.

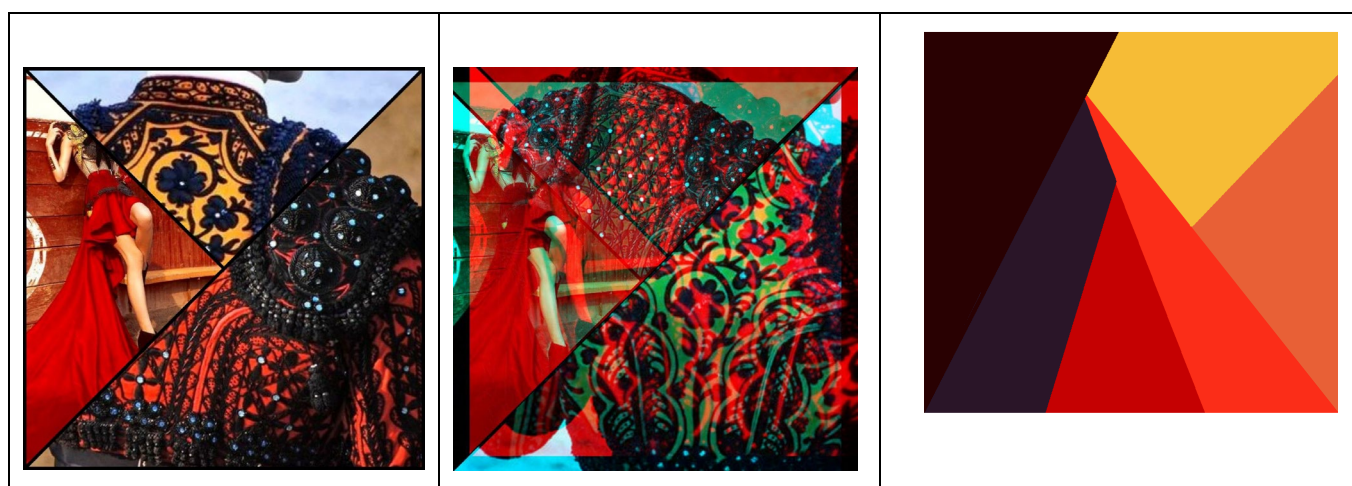
Проаналізувавши колірну гаму та джерело натхнення, було обрано чорний та червоний кольори для колекції.

Червоний колір – найбільш емоційний. Це пристрасть, «життєздатність», мужність, гнів, війна, любов. Червоний колір пов'язаний із сонцем, вогнем і кров'ю. Він прискорює пульс і дихання. Його люблять сміливі, вольові, індивідуальні та імпульсивні люди.

Чорний вважається депресивним, похмурым, особливо у великій кількості. Потрібно стежити, щоб чорного не було занадто багато і занадто часто. Але водночас це колір досягнення і колір універсальної елегантності. Одягнувши чорну сукню, жінки більш впевнені в собі, а чоловіки відчувають силу рішучих дій. Чорний допомагає зосередитися і робить візуально стрункішими [29].

Таблиця 2.5.

Трансформація кольору

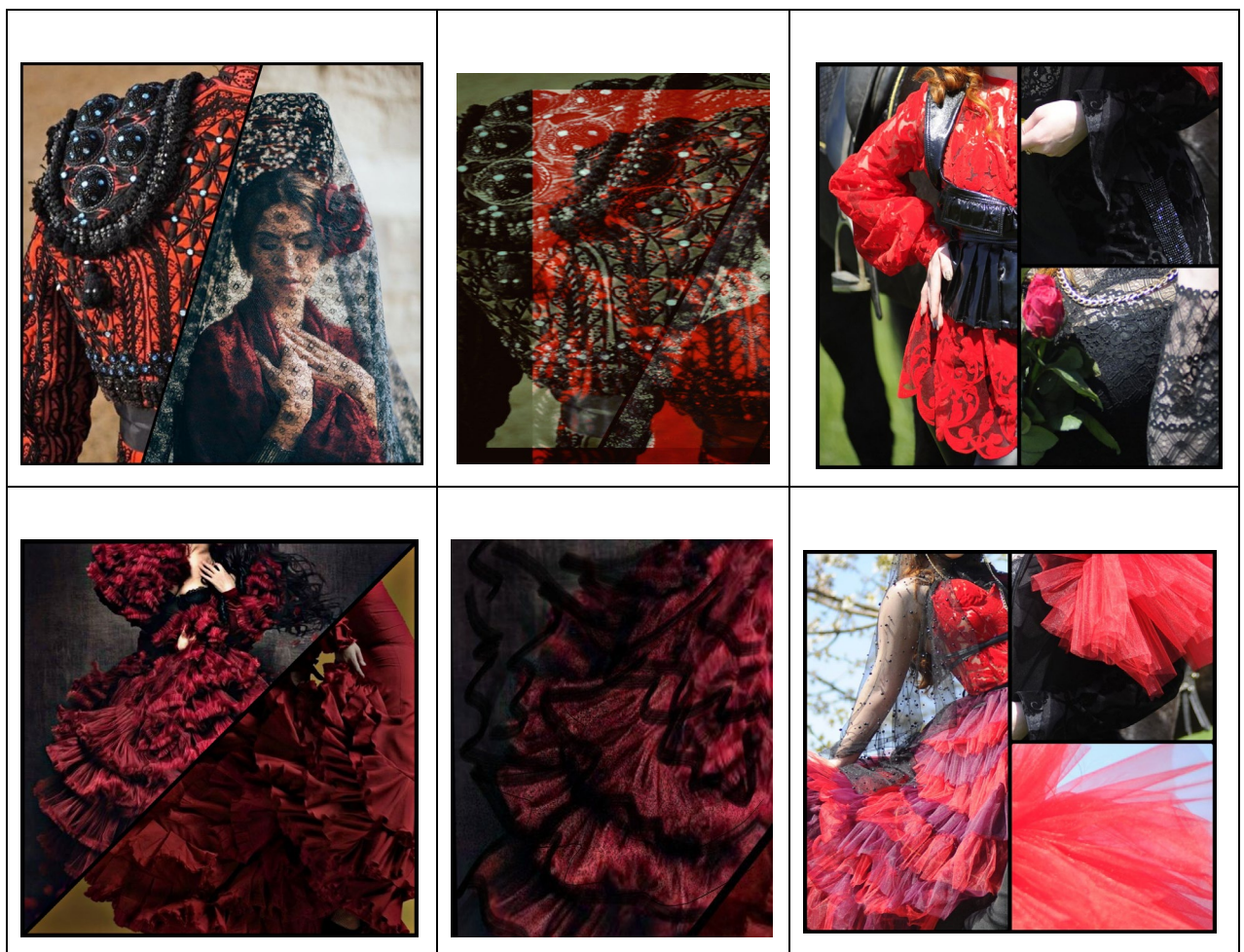
2.4. Визначення декоративного оздоблення колекції, що проєктується

Декорування є одним із елементів, з яких складається одяг. Він повинен бути пов'язаний з лініями, формами, тканинами та дизайном, а кольори повинні бути послідовними.

Декорування не є самостійним елементом композиції - це додаткова прикраса, якої може не бути, бо вона необхідна не кожному предмету одягу. Крім того, воно повинне надати індивідуальності, визначити призначення, доповнення та оздоблення виробів.

Аналізуючи джерело натхнення колекції було обрано наступні види обробки: декорування рюшами і воланами, використання орнаментованої тканини та стразового полотна.

Таблиця 2.6.

РОЗДІЛ 3

ПРОЕКТНО-КОМПОЗИЦІЙНИЙ

Дизайн – творча діяльність, завдяки якій формується гармонійне предметне середовище, яке набагато повніше зможе задовольнити матеріальні та духовні потреби людини.

Основна ціль композиції в дизайні – це створення утилітарно виправданої форми речі, яка повинна об'єднувати в собі естетичну, функціональну та конструктивну цінності.

Творчий процес – процес постановки цілей та оригінальне вирішення задач, які мають найвищий рівень мотивації до реалізації своїх ідей в реальність.

Творчий процес поділяють на такі етапи:

- зародження ідеї та постановка задачі;
- збір матеріалу та його накопичення, встановлення творчого джерела;
- використання і компонування асоціативного мислення зі здібностями художника-модельєра.

3.1. Композиційні принципи побудови колекції

У процесі виготовлення костюма слід знати його призначення та умови використання. Костюми повинні відповідати таким умовам: практичність, комфорт і, звичайно, красивість. Тому його дизайн, форма, обробка і колір, а також матеріали повинні підкорятися основним функціям: практичність і естетичність.

Форма костюма стає виразною і доречною завдяки своїм естетичним рішенням: точності пропорцій різних частин костюма, чіткості обрису, ритмічній композиції деталей, колірній композиції костюма та його призначенню. Форма костюма повинна бути розцінена як тривимірний об'єкт, що існує в трьох просторових вимірах.

Крім того, форма може бути простою і базовою. Для простого окремого продукту він створює не серію продуктів, а частину всієї системи або базову

форму. Форма, яка має структуру, яка є основою наступних варіантів, називається базою. Деталі, елементи і ритми можуть змінюватися в процесі створення основної форми одягу.

Визначення межі основної форми має також виділити її структуру.

Конструкція — це елемент, який послідовно чергується у відповідному порядку відносно певної осі. Будуючи форму, пам'ятайте, що конструкція буває закритою і відкритою. Структура замкнутої форми — це форма з просторовою цілісністю. Закрита конструкція повинна мати три елементи, один з яких починає рухатися, другий – розвиватися, а третій – закриватися. Пластичне переміщення закритої конструктивної частини костюма має починатися від поздовжніх носків черевика і закінчуватися складною формою капелюшка за рахунок трапецієподібного ритму одягу. Відкрита структура характеризується безперервним розвитком пластичності, ритмічним повторенням елементів і зміною вихідної форми [31].

Система взаємозалежних частин, у якій первинні та другорядні частини підсилюють одна одну, створюючи єдине ціле — комбінацію — організовану тривимірну форму одягу, взуття та сумок. Залежності існують між двома елементами або коли форма поділена на нерівні частини.

Форма одягу не є цілісною, оскільки складається з багатьох частин, що зумовлено залежністю форм взуття, одягу та аксесуарів від технології виготовлення, матеріалів, будови, форми тіла, завдань художньої виразності.

Створення колекції – це дуже важливий і складний процес, який вимагає чималих дизайнерських навичок.

3.2. Опис споживача

В першу чергу, колекція розрахована для жінок і дівчат які мають запальний характер. Впевнену та цілеспрямовану, підтягнутої статури, яка віддає перевагу романтичному стилю в одязі, яскравій кольоровій гаммі та поважає неповторність та індивідуальність у будь-якому її прояві.

3.3. Формування дизайн-концепції

Зовні костюм являє собою просторову структуру. Форма є носієм інформації про вартість товару. Саме кордон утворює структуру відносно зовнішнього середовища. Крім методів моделювання (колір, матеріал, контурні рішення), існують також засоби гармонії, серед яких: масштаб, пропорція, рух, ритм, гармонія кольору, симетрія та асиметрія, нюанс і контраст.

Розглянемо найважливіші об'єктивні характеристики морфології в тектонічних структурах.

Щоб проаналізувати естетичні переваги виробу, необхідно вміти оцінити технологію конструкції, ергономіку та функціональну основу предмета, що впливає на його форму. Форма в мистецтві — це структура художнього твору, яка має чітко виражати його змістовний зміст. У дизайні це можна визначити за високо естетичним вираженням внутрішньої структури виробу в його зовнішній формі, щоб відповідати вимогам дизайну та технічних характеристик, використання та ергономіки.

Форми в дизайні діляться на три типи:

Утилітарний, який визначається призначенням товару або утилітарними потребами людини.

Естетика, що відповідає вимогам створення виробів художньо виразними та красивими.

Конструктивні, що вимагають раціонального використання механічних і фізичних властивостей конструкцій і матеріалів для виконання заданої функції.

Тому при одночасному виконанні трьох найважливіших вимог можна створити відповідну форму виробу: дизайн і технологію, практичність і красу.

Форма має ряд специфічних атрибутів, включаючи: простір, об'єм, геометричну структуру, характер руху простору, масу, щільність і вагу.

Більшість об'єктів навколо нас поєднують в собі кілька різних особливостей і архітектурних особливостей. Структура, що утворює елементи композиції.

Об'ємною формою вважається межа, де виявляється контур. Контур – це площинне зорове сприйняття тривимірної фігури, яка не перевищує контур.

З розвитком моди силует костюма стає дуже важливим, оскільки в певний проміжок часу він має специфічну форму і таким чином має силует одягу. Взагалі кажучи, за силуетом можна визначити зміни модних характеристик костюма за певний період часу. Як природний бордюр будь-якої форми, контури є основою для вирішення одягу та костюмів.

Слід зазначити, що контурна форма, визначена вище, є загальним описом форми. У більшості випадків геометрична форма одягу має комбінацію двох або більше простих геометричних фігур, а одна й та ж контурна форма в костюмі має різні характеристики поверхні.

За геометричними властивостями поверхні розрізняють: увігнуті або опуклі; вигнуті або прямі; ламані; ребристі; хвилясті або гладкі.

Лінії, що окреслюють форму одягу, поділяються на декоративні (пояс, погони, мотузки, клапани, вишивка) і структурні (вм'ятини, стібки, шви, складки).

Динаміка або стабільність, статичність, ілюзія руху - всі ці характеристики мають лінії одягу.

Завдяки розміру та якості форми виробляється зорове та ілюзорне сприйняття об'єму та товщини форми.

Колір, малюнок матеріалу, з якого виготовлена модель – все це залежить від якості моделі, і її можна збільшити або зменшити. Малюнок матеріалу може надавати різний ступінь наповнення поверхні форми одягу, а колір створює ілюзію легкості та ваги в різному ступені [32].

Членування форми

Якщо розглядати форму одягу, складену з одягу людини, то можна зробити висновок, що вона не є цілим, а складається з кількох частин. Все це залежить від форми і будови тіла, технології виготовлення, особливостей матеріалів, вимог художньої виразності.

Конфігурація форми тіла людини дуже складна. Щоб надіти його, спочатку потрібно просканувати тривимірну поверхню на плоскій поверхні і розбити її на

складові частини. Конструкція одягу вирішує проблему прилягання поверхонь різних частин тіла людини на матеріальній площині.

До складу об'ємної форми входять мінімальні частини (базова форма), що є основою всіх видів дизайну одягу.

За розміром одягу, особливо шириною матеріалу, з якого він виготовлений, одяг поділяється на кілька компонентів. Якщо матеріал дуже вузький, створення певних форм буде обмежено або неможливо. Виразність форми також залежить від способу виготовлення виробу. Завдяки таким технологіям, як валяння, в'язання та безперервне лиття, вони також можуть виготовляти 3D-форми без петель.

За вимогами та призначенням розрізняють інші види форм одягу. Функціональність одягу різноманітна, через неї можна розкрити і змінити природні пропорції людського тіла, виділити образ персонажа, а також приховати його недоліки. Цей поділ формував талію, груди, стегна, коліна та інші положення [18].

Хороший спосіб вираження часто залежить від ступеня його художнього виконання.

Джерелом натхнення колекції є іспанський національний костюм та їх традиції. Естетичність, функціональність, доцільність, практичність крою та його виконання. І це все є частиною народного костюма. А також темпераментність і яскравість народності.

Розробка колажу, що символізує колекцію:

Рис.3.1

Рис.3.2

Рис.3.3

3.3.1. Опис типу та структури колекції

В результаті аналізу творчого джерела виявилися характерні для нього ознаки: такі як сукні з глибоким декольте, звуженими до низу рукавами трапецієвидної форми.

Силует пісочного годинника, прямолінійність, пропорції 2:1, завищена лінія талії, декоративне навантаження за допомогою орнаменту, воланів.

Фактура щільна. Кольорова гамма контрастна, переважає чорний та червоний кольори.

Проаналізувавши характерні особливості іспанського народного костюму та їх традицій, можна стверджувати, що:

1. Дана колекція є актуальною в цьому сезоні;
2. Дана колекція є експериментальним проєктом стилістично-конструктивного типу;
3. Дана колекція естетично актуальна.

Колекція складається з 5 моделей. Кожна модель розроблена у стилі іспанського національного костюму у поєднанні з сучасними тенденціями.

Проаналізувавши характерні особливості народного іспанського одягу та використавши матеріал у створенні спроектованої колекції, стає зрозумілим, що сучасним тенденціям притаманні риси костюмів стародавніх часів.

Елементи декору, фурнітура, плавні та пластичні лінії і форми розповсюджуються на оздоблення костюмів та їх деталі крою, підтверджуючи художню єдність рис стилю у різних сферах творчої діяльності нашого часу.

Система «колекції» — це систематична сукупність будь-яких однорідних предметів, що представляють науковий, історичний чи художній інтерес. Серія розроблена з одягом і є однією з серії моделей, що використовуються для різних цілей.

1. Авторська концепція;
2. Імідж;
3. Матеріали, використані в концепції;
4. Основна базова форма;
5. Стильове рішення [34].

На основі проведених досліджень було розроблено ескізні блоки колекції. Витримана запропонована кольорова гама та концепція колекції. Блоки поділено за призначенням.

- Блок нарядного одягу. (рис. 3.4)
- Блок спортивного призначення (для заняття художньою гімнастикою). (рис. 3.5; 3.6; 3.7.)
- Блок купальники . (рис. 3.8; 3.9.)
- Блок білизни. (рис. 3.10; 3.11.)
- Блок одягу святкового призначення для особливих подій. (рис. 3.12; 3.13.)

Опис моделей колекції виконаної в матеріалі:

Модель №1

Кружевна чорна сукня приталеного силуету довжини нижче колін із розпірка на довгий рукав із гудзиками по спинці. Під сукнею чорний кружевний боді.

Модель №2

Костюм який складається із брюк кюлотів довжини нижче коліна, по боках орнаментовані вставки та стразова смужка по довжині. Укорочений жакет до лінії талії, рукави орнаментовані, на лівій проймі елемент із воланів червоного кольору.

Модель №3

Туніка із призібраним коміром- стійкою із пишними рукавами від локтя, виконана із червоної напівпрозорої орнаментованої тканини. По переду стійка із гудзиків та петель до лінії талії. Легінси із еко шкіри. Шкіряний корсет із шнурівкою по спині та складками по талії із відкладної стійкою.

Модель №4

Комплект із орнаментованого корсету червоного кольору з петлями по спинці. Накладна юбка із воланів, яка зав'язується на талії. Як аксесуар шляпа, як декор чорна хустка із сітка та перлинами.

Модель №5

Комплект із орнаментованої напівпрозорої спідниці на запах нижче коліна чорного кольору. Під спідницею чорні легінси. Топ із еко шкіри із рельєфами. Рукави довгі та пишні.

Дизайн і композиція даної магістерської роботи має вирішальне значення для розвитку сучасної серії одягу на основі іспанського національного одягу.

Кожен обирає свій стиль або обирає одночасно кілька стилів, той, який йому подобається. Природно, ця класифікація умовна, є й інші класифікації. І кожен може дотримуватися обраного ним стилю рік за роком, а стиль також може змінюватися разом із власником протягом життя. Кожен може створити власний унікальний стиль, щоб виразити власну індивідуальність.

В результаті наукової роботи виконано наступні завдання:

- дослідження принципів побудови та формування колекцій;
- опис споживачів на основі анкетування, опису блоків і кожної моделі окремо.

3.4. Пропозиції творчо-образного ескізного рішення асортиментного блоку колекції

Рис.3.4

РОЗДІЛ 4

ПРОЕКТНО-КОНСТРУКТОРСЬКИЙ

Мода завжди займала місце в суспільстві і розвивалася разом з розвитком людства. Вона постійно змінюється: постійно виникають нові ідеали, амбіції, цілі тощо. Сучасна мода дуже особлива, адже сьогодні її основним девізом є свобода і незалежність, зручність і комфорт.

Популярним стилем є мінімалізм, він дав місце для більшої кількості оздоблювальних напрямів, але вже має своїх прихильників, молодих чи старих. Цей стиль походить з Європи, відносно теплих регіонів, де квіти цвітуть майже цілий рік, тому дизайнери передбачають більш стриману колірну гамму, адже навіть при цьому люди майже завжди оточені яскравими квітами. Мінімалізм приваблює простими лініями, матеріалами та стриманими кольорами [35].

Сучасних людей цікавить простий, практичний, надійний, природний і зручний одяг. Те, як одяг зараз виглядає, не важливо, важливо те, як його носять люди і чи їм дійсно зручно. Цей стиль дуже популярний у тих, хто дотримується класичного напрямку.

Україна нарешті встановила світову тенденцію захисту навколишнього середовища та етичної моди – завдяки захиснику апсайклінгу Ясі Хоменку, а також Ксенії Шнайдер, Gunja Project та Поліні Веллер, остання використовує уживані вінілові банери для виробництва одягу та аксесуарів. У 41-му сезоні Ukrainian Fashion Week також з'явився окремий напрямок Fashion Tech, присвячений використанню новітніх цифрових розробок нових матеріалів, технологій виробництва, методів і платформ продажу, дослідження та аналізу попиту. Адже майбутнє вже зараз.

Україна все ближче і ближче до світового подіуму. Капелюхи Руслана Багінського носили блогери К'яра Феррані та Емі Сонг, арт-директор Vogue Анна Делло Руссо, зірки Victoria's Secret Ельза Хоск і Жизель Олівейра, а також актриса Софія Річі [30].

4.1. Характеристика асортименту і вибір моделі

Сукня - основна деталь жіночого гардеробу. Хоча відомі дизайнери, які очолюють і керують тенденціями в індустрії моди, ретельно розкривають інформацію про свої новинки, безсумнівно, що плаття залишаться популярним і затребуваним предметом в гардеробі [36].

На основі досліджень розроблено серію жіночого одягу за іспанськими мотивами для весняно-осіннього періоду. Метою є створити одяг, який можна використовувати в повсякденному житті та легко поєднувати з різними стилями одягу [36].

4.1.1. Аналіз сучасного напрямку моди та загальна характеристика виду виробу

Сукні — улюблений елемент у гардеробі багатьох модниць. З року в рік дизайнери експериментують з новими фасонами, стилями й колірними рішеннями та пропонують різноманітні варіанти. У сезоні весна-літо 2021 в центрі уваги опинилися романтичні сукні, всипані квітковими принтами й прикрашені низками шлярок, серед яких напівпрозорі фактури, моделі на тонких шлейках, сукні з несподіваними вирізами або акцент на лінії бра. Крім того, повернулися знакові елементи різних десятиліть: довжина міні, яку так любили модниці в нульових, об'ємні плечі з 1980-х і бохо-шик, який обожнювали дівчата в 1970-х. Актуальний мінімалізм, лаконічні однотонні сукні. Жіночі плаття відрізняються за видом, фасоном, силуетом. Популярний жіночий одяг класифікується за довжиною, формою, пошиттям, використанням і тканиною.

Популярні види суконь:

А-силует — з вузьким верхом і розширеної донизу спідницею. Головною особливістю є контур у вигляді літери «А», коли обрис відразу розходить від лінії талії, плечей або грудей вниз. Шують з різноманітних матеріалів, в тому числі однотонних і кольорових. У холодну пору року - теплі синтетичні волокна, трикотаж, шкіра. Весняно-літня серія-сатин, костюмна тканина, бавовняне та еластичне волокно, віскозне волокно.

Плаття на запах- запахнуто на одну з сторін, має оборки, складки і V-подібний виріз горловини. Вигідне для пишних фігур, чітко підкреслює лінії грудей, талії та стегон. Довжина різна-міні, середня, «в підлогу». Вечірні сукні шують з шовку, шифону, трикотажу. Літній вибір - бавовна, льон та віскоза, зимовий- трикотаж. Запах фіксують ременями, брошками та гудзиками.

Плаття-сорочка - ідеальне поєднання чоловічих і жіночих тенденцій. Довжина-міні, міді. Зверху звичайна чоловіча сорочка з коміром і манжетами, а знизу - спідниця-дзвін. З поясом або без, застібається на гудзики, блискавки та липучки. Виготовляється з батисту, бавовни, мережива, жакарду та оксамиту різноманітних

фактур та кольорів. Зараз цей вид одягу, який носять вдома замість халатів, в офіс, на вечірки, дуже популярний у майбутніх мам.

Сарафан- легкий і зручний одяг з лямками, підходить для будь-якого типу фігури. Може бути відрізний по талії, а також із завищеною або заниженою її лінією. Довжина від міні до традиційної «по кісточки». Літні фасони виготовляються з шифонових, лляних, бавовняних і шовкових тканин.

Туніка- вільного крою, закриває стегна, тому не залежить від розміру фігури. Довжина виробу - від міні до максі. Тканини і колірна гамма можуть відрізнитися. Влітку- це шифон, бавовна, льон, шовк, взимку- щільна тканина та трикотаж.

Футляр- приталений фасон з рукавами та блискавкою на спині. Горловина кругла або овальна, але може бути і квадратної. Головною перевагою є посадка і довжина нижче коліна, що робить жінок стрункішими. Для пошиття використовують шерсть і змішані тканини, бавовну і габардин. Для цього підходять однотонні варіанти, синій, коричневий, чорний, клітинка. Влітку використовують світлі натуральні тканини з квітковими принтами. Ефектно виглядають жаккард, атлас, шовк, а також денім і м'яка шкіра [36].

Рис. 4.1. Ескіз моделі яка виготовляється

4.1.2. Художньо-технічне оформлення та опис зовнішнього виду моделі

Запропонована модель сукні, яка виготовлена способом технічного моделювання. Для виготовлення сукні з колекції було розроблено наступне:

Таблиця 4.1

Формування вихідних даних для одержання конструкції

№	Найменування ознаки	Варіант ознаки
1	Асортимент (вид виробу)	Сукня
2	Поло-вікова ознака	Жіночий, мол. вік. група
3	Силует	Прилягаючий

4	Покрій	Із втаєним рукавом
5	Розмірно-полнотна ознака	170-88-92
6	Прибавка Пг	1.5 см
7	Матеріал	Гіпюр

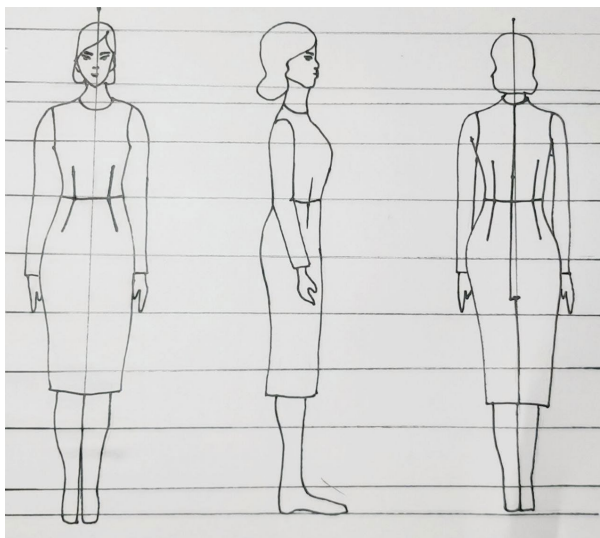

Рис. 4.2. Технічний малюнок фігури й виробу. Вигляд спереду й ззаду на фігурі типової статури з позначенням рівня основних горизонтальних ліній.

Сукня жіноча повсякденна для носіння в весняно-осінній період. Призначена для жінок різних вікових груп і типових розмірно-ростових груп. Сукня виконується із гіпюру, що має високі гігієнічні й експлуатаційні властивості, термопластична. Прилягаючого силуету з довгим втаєним рукавом, середнього обсягу, прямий і трубоподібний за формою, невідрізна по лінії талії із застібкою (гудзики та петлі) в середньому шві спинки. Прилеглу силуетну форму виробу забезпечують формотворні елементи (виточки) на поличці, спинці, передній та задній частинах нижній частини сукні, а також середній шов спинки. Горловина у вигляді стійки. Виріб довжиною нище колін (110 см). Для зручності експлуатації у сукні передбачені гудзики та петлі.

4.1.3. Характеристика конструкції моделі

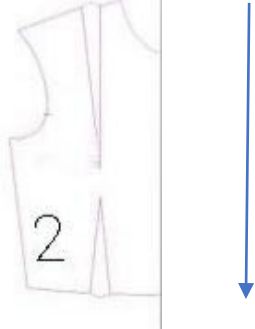

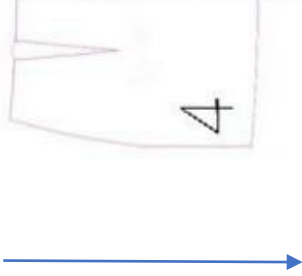
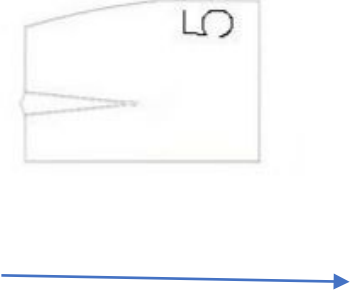
Для розробки сукні було обрано розрахунково-графічний метод побудови конструкції деталей крою. Він полягає у побудові лекал за допомогою розрахунку конструкції на базі знятих мірок. До розрахунково-графічного методу відносяться: розрахунково-міряний метод, розрахунково-аналітичний метод та пропорційно-розрахунковий.

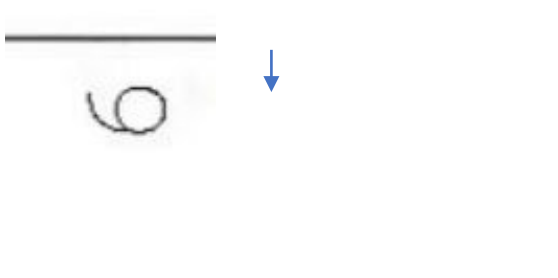
Розрахунково-графічний метод – це поєднання розрахунково-аналітичного та розрахунково міряного методів. Завдяки йому є можливість побудувати лекала на типову фігуру та індивідуальну, використовуючи мінімальну кількість аналітичних розрахунків з використанням графічних засобів побудови. Все це призводить до виявлення місцезнаходження базових точок на площині лекал відносно ліній розгортання за допомогою формул для розрахунку чи графічної побудови, з їх поєднанням у заданому порядку.

Таблиця 4.2.

Специфікація деталей виробу

№	Назва деталі	К-сть деталей	Зображення деталі
1	Полочка	2	

2	Спинка	2	
3	Рукав	2	
4	Передня частина спідниці нижньої частини сукні		
5	Задня частина спідниці нижньої частини сукні		

6	Стойка		
---	--------	--	--

4.1.3.1. Обґрунтування вибору методу одержання конструкції виробу

Для розробки сукні було обрано розрахунково-графічний метод побудови конструкції деталей крою. Він полягає у побудові лекал за допомогою розрахунку конструкції на базі знятих мірок. До розрахунково-графічного методу відносяться: розрахунково-міряний метод, розрахунково-аналітичний метод та пропорційно-розрахунковий.

Розрахунково-графічний метод – це поєднання розрахунково-аналітичного та розрахунково міряного методів. Завдяки йому є можливість побудувати лекала на типову фігуру та індивідуальну, використовуючи мінімальну кількість аналітичних розрахунків з використанням графічних засобів побудови. Все це призводить до виявлення місцезнаходження базових точок на площині лекал відносно ліній розгортання за допомогою формул для розрахунку чи графічної побудови, з їх поєднанням у заданому порядку.

4.1.3.2. Обґрунтування вибору методу моделювання первинної форми

Для виготовлення виробу було розроблено крій сукні, який було змінено на бажаний варіант, за допомогою моделювання.

Моделювання – це вдосконалення базової конструкції виробу з метою зміни його візуальних характеристик. Існує декілька видів перетворення базової конструкції: без зміни форми виробу; зміна силуету, без зміни об'ємної форми в області опорних точок; зміна крою рукава; отримання нових складних форм та гібридних конструкцій; повна зміна об'ємної форми.

Для моделювання базової форми сукні було обрано метод паралельного розширення. Паралельно розширення відноситься до методу моделювання базової конструкції зі зміною силуету, без змін об'ємної форми в області опорних точок. Його суть в проектуванні складок та зборок. Для цього на деталі крою відмічають місце розташування складки, розрізають деталь на потрібну кількість частин в співвідношенні з нанесеними лініями та розсувають на потрібну величину [39].

4.1.3.3. Специфікація деталей

Специфікація деталей – це список усіх деталей крою виробу що виготовляють. З його допомогою перевіряють наявність всіх лекал, а потім і всіх деталей крою.

Таблиця 4.3.

Специфікація деталей

№	Найменування деталі	Кількість лекал	Кількість деталей крою
1	Спинка	1	2
2	Полочка	1	1
3	Рукав	1	2
4	Передня частина спідниці	1	1
5	Задня частина спідниці	1	2

4.1.3.4 Розкладка лекал, деталей крою

Розкладку лекал роблять для того, щоб розрахувати кількість тканини яка буде потрібна для виготовлення запланованого виробу. Для виготовлення жакету знадобилось 150x100 см тканини. Лекала сукні виготовлені, промаркіровані та знаходяться у Додатках.

Згин тканини

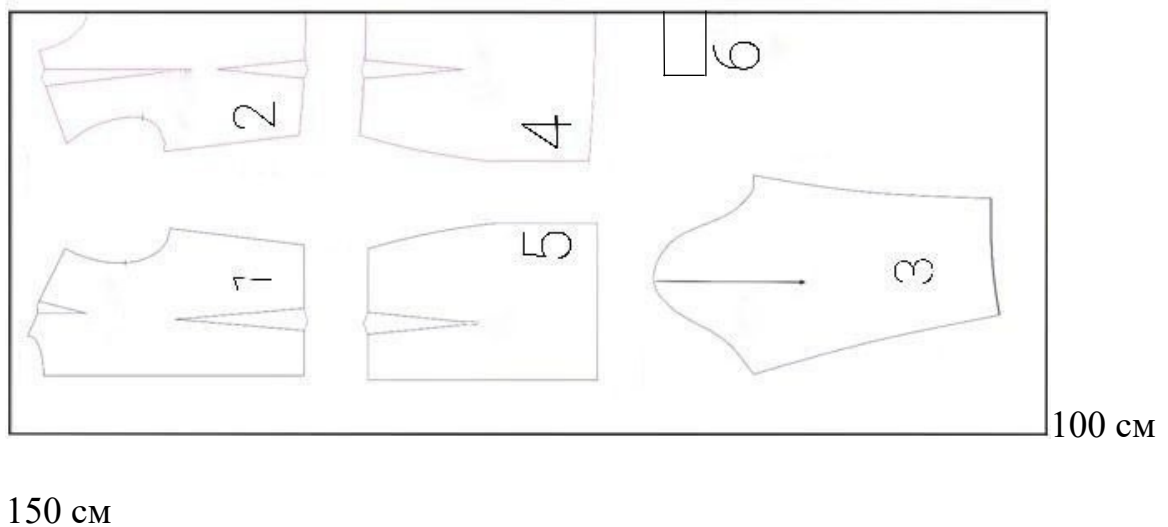

Рис. 4. 3. Розкладка лекал деталей виробу в масштабі 1:10.

4.1.3.5. Виготовлення лекал-оригіналів на модель

Лекала-оригінали на модель сукні представлені в додатку. Лекала оформлені відповідно до загальноприйнятих умов. Кожна деталей має наступну інформацію: найменування лекал, найменування виробу, найменування деталі, розмір виробу, напрямок нитки основи, контрольні надсічки для сполучення деталей при їхньому з'єднанні.

4.2. Вибір матеріалів

Для виготовлення жакету на весняно-літній період потрібно врахувати зміну температури, яка впливає на потовиділення людини. Тобто тканина повинна дихати та сприяти як охолодженню поверхні тіла, так і забезпеченню його теплом. Тканина яка були обрана для виготовлення виробу, це гіпюр.

4.2.1. Характеристика матеріалів верху, підкладки та прикладу

Для даного асортиментного виду було використано такий матеріал, як мереживна набивна тканина-гіпюр, складається із 90 % бавовни. Тканина є щільною та стійкою до протирання [38].

Вибір матеріалу обумовлений темою іспанського національного костюму. Ціллю являється передання етнічного стилю та духу іспанського народу з урахуванням сучасних модних тенденцій. Матеріал був обраний за його ефектність, пов'язано це з тим, що у нього унікальний цікавий етнічний малюнок

Таблиця 4.3

Структурні параметри текстильних матеріалів

Назва	Призначення	Переплетення ниток	Волокнистий склад, %	Ширина, см	Щільність
Гіпюр	Мереживне полотно для пошиття напівпрозорого одягу для повсякденного та святкового призначення	Полотняне переплетення	Бавовна-100 %	140 см	279 м.кв

4.2.2.Символи та вимоги догляду за одягом

В залежності від волокнистого складу матеріалу, з якого виготовляється швейний виріб, треба визначити його споживацькі властивості, сформулювати рекомендації по догляду за одягом та розробити етикетку, згідно ДСТУ 2122-93 «Матеріали для одягу. Символи та вимоги для одягу», ГОСТ ИСО 3758-2007 «Маркировка символами по уходу» (табл.4.5).

Таблиця 4.5.

Символи та вимоги догляду на етикетці плаття

Символи по догляду	Значення символів
	Максимальна температура прання 40°C, Делікатне прання.
	Відбілювання заборонено.

	Не застосовувати сушку в барабані. Сушка на вішалці.
	Максимальна температура подошви праски 150 °С.
	Професійна суха чистка вуглеводнями (температура перегонки від 150 °С до 210 °С, температура спалаху від 38 °С до 70 °С), Нормальна обробка.

4.2.3. Характеристика ниток і фурнітури

У таблиці наведено можливий склад і основні вимоги до ниток і фурнітури, призначення можливих оздоблювальних матеріалів в табличній формі (табл.4.6).

Таблиця 4.6.

Характеристика ниток і фурнітури

Назва	Призначення	Характеристика
Нитки швейні «AlterFil 26510»	Зшивання	№150, 1000 м, чорний, 370Н навантаження, Н 2079 Намотування, м:1000 Крутка нитки:150
Застібка- гудзики та петлі	Для застібання	Гудзики із поліпропілену обтягнуті тканиною, що і виготовлена сукня. В діаметрі 18 мм. Петлі вистрочені із стрейчової сітки.

4.2.4. Складання конфекційної карти.

Конфекційна карта зроблена і знаходиться в додатках.(Додаток В).

4.3.Вибір раціональної технології обробки швейного виробу

З урахуванням особливостей конструкції моделі та властивостей матеріалів було вибрано раціональні режими виконання ниткових і клейових з'єднань

(табл.4.7). У табличній формі наведено основні машинні шви, які використовуються для виготовлення швейного виробу з визначенням їх по ГОСТ 12807-2003, визначено їх параметри та область застосування, підібрано швейні нитки та відповідні до них голки.

Таблиця 4.7.

Режими виконання ниткових з'єднань

Назва шва	Місце виконання	Код стібка	Код шва	Рекомендовані режими обробки			Умвоне зображення шва
				Тип та № голки	Номер ниток	Кількість стібків в 1см.	
Зшивання і розпрасування	З'єднання деталей полочки і спинки, зшивання деталей рукава	301	1.01.01.	70/14	40	7	
Підшивання	Підшивання низу виробу	301	1.06.01.	70/14	40	7	

4.3.1 Вибір режимів обробки

Процес виготовлення виробу включає в себе з'єднання деталей, ВТО, виконання різних видів обробки, заключну обробку та контроль якості пошиву. Є декілька видів з'єднання деталей одягу: нитковий, клейовий, зварний та комбінований. Вибір способу єднання залежить від того, який матеріал використовується для розробки одягу. Частіше використовують нитковий та клейовий вид.

4.3.1.1 Режим виконання ниткових і клейових з'єднань

З урахуванням особливостей конструкції виробу та властивостей матеріалів було вибрано максимально вигідний спосіб виконання ниткових та клейових з'єднань. В таблиці 4.7 представлено основні машинні шви, які були

використанні для виготовлення виробу по ГОСТ 12807-2003. Визначені їх параметри і області їх використання, підібрані нитки і відповідні до них голки.

4.3.1.2. Режими волого-теплової обробки (ВТО).

Волого-тепловий режим обробки має велике значення при виготовленні одягу. З його допомоги деталям виробу надають безусадкові властивості, що називають декатуванням. Запрасовують та розпрасовують шви та згини, пропрасовують м'яті ділянки тканини, приклеюють клейові деталі(прокладки). Після виготовлення виробу, за допомогою ВТО, надають товарний вид.

Таблиця 4.8.

Режими виконання операцій ВТО

Технологічна операція	Місце використання	Обладнання	Технологічні режими	
			Температура	Вологість
1	2	3	4	
Розутюження швів	Бокові шви, шви на рукавах	Праска	140	20
Заутюження швів	Шви на проймі, горловині та внутрішніх краях полочки, підгиби низу виробу та на рукавах.	Праска	140	20
Прасування	Весь виріб	Праска	140	10

4.3.1.3. Обґрунтування та вибір обладнання

При виборі обладнання треба орієнтуватись на його технічні характеристики, паспортні данні, потужність та гарантію. Так само треба враховувати який обсяг та вид роботи буде виконувати обладнання, від цього залежить який пристрій буде використовуватись.

Таблиця 4.9.

Технічна характеристика обладнання для ВТО

Клас, країна-виробник, торгова марка	Технологія призначення	Додаткові відомості
Праска "PHILIPS" Easy Speed (NL9206AD-4) Виробник Китай	Внутрішньопроектна та включна ВТО	Противокапельна система, самоочистка від накепу, екорегим, подача пару, антипригарне покриття

Таблиця 4.10.

Технічна характеристика швейних машин загального та спеціального призначення

Клас, країна-виробник, торгова марка	Технологічне призначення	Максимальна швидкість шиття, (об/хв.)	Тип стібка	Максимальна довжина стібка, мм.
1	2	3	4	5
Електронна машинка Singer, США	Зшивання тканини, універсальний пошив виробів	1100	Човниковий	5

4.3.2. Складання технологічної послідовності обробки швейного виробу

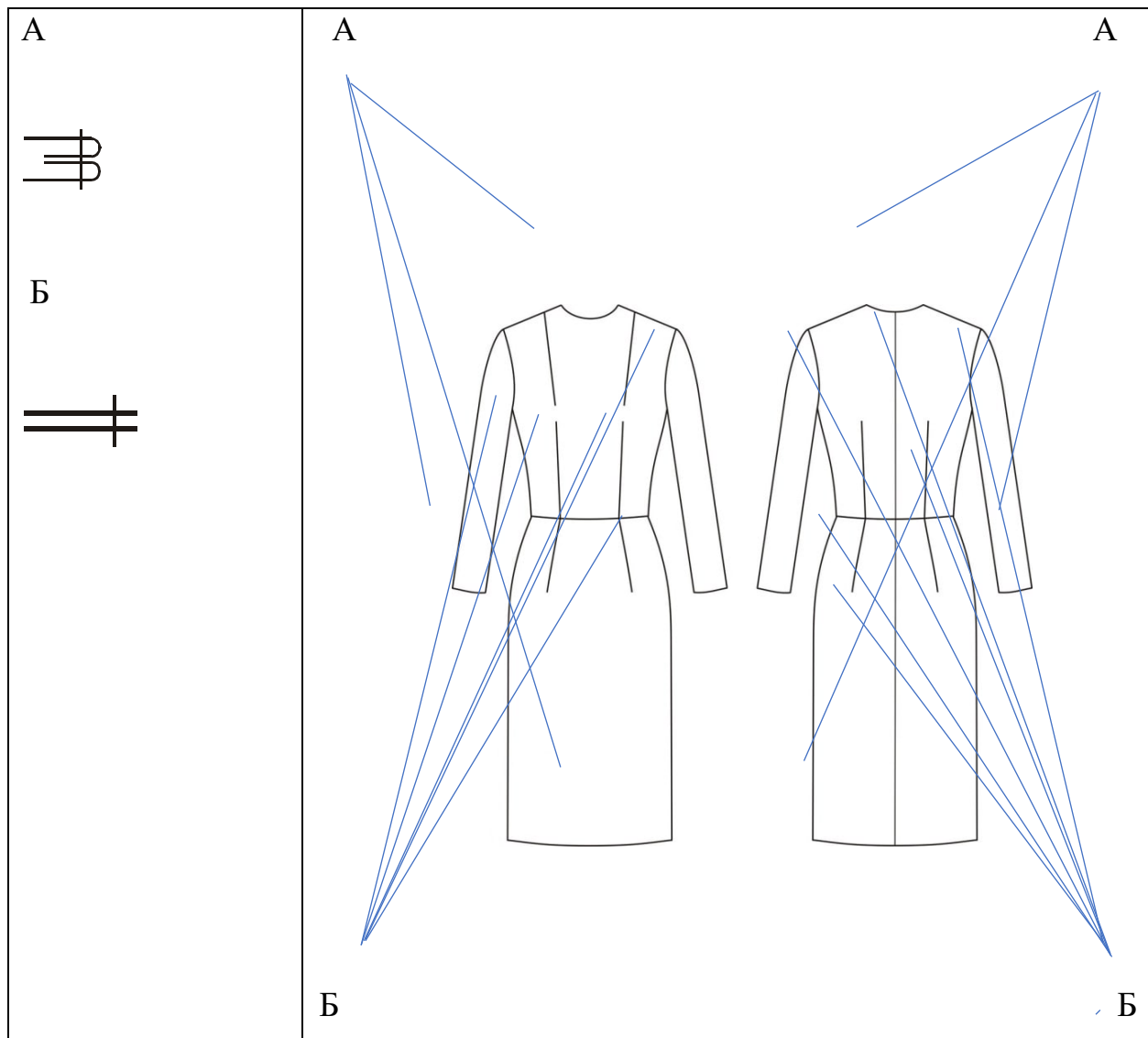
Технологічна послідовність обробки жіночої сукні розроблена з урахуванням технологічних властивостей тканин, особливостей сучасних методів виготовлення швейних виробів, запропонованого швейного обладнання та обладнання ВТО. Технологічна послідовність представлена у вигляді схеми технологічного процесу (табл. 4.11) та технічного малюнку з необхідними перерізами вузлів (табл. 4.12) [42].

Таблиця 4.11.

Заготовча секція	Монтаж виробу	Остаточне ВТО
Спинка основної тканини 2 дет.		
Пілочка основної тканини 1 дет.		
Рукав 2 дет.		

Таблиця 4.12.

Технічний малюнок з перерізами вузлів

У результаті роботи проаналізовано сучасну ситуацію в швейній промисловості та визначила роль дизайнера в цьому процесі. Дано загальну характеристику класифікації жіночих суконь, описано зовнішній вигляд, визначено дизайн моделі. Також підібрано матеріал, відповідну фурнітуру, визначено параметри зшивання. Згідно з державним стандартом, були розроблені рекомендації по догляду за жіночою сукнею із гіпюру з урахуванням особливостей користування. Після цього вибрано необхідну технологію обробки жіночої сукні, запропоноване швейне і ВТО обладнання для виготовлення

виробу. Виконаний виріб був представлений в колекції "Вогонь пристрасті" на конкурсі "Печерські каштани" в 2021 році, яка здобула призове місце у номінації прета-порте де люкс. Фото виробу представлено в додатках В.

РОЗДІЛ 5

ПРОЕКТНО-ГРАФІЧНИЙ

Фірмовий стиль є важливою частиною бренду будь-якої компанії. Основою створення корпоративного іміджу є вибір вдалого дизайну, який зможе задовольнити клієнтів і партнерів. Факти довели, що правильний фірмовий стиль суттєво вплине на те, чи виберуть покупці товар чи послуги серед конкурентів. Тому ця концепція допомагає конкурувати на величезному ринку будь-якої галузі.

5.1. Фірмовий стиль

Фірмовий стиль потрібен для створення унікального корпоративного іміджу, це процес досить дорогий, але він того вартий. Основними перевагами якісного корпоративного іміджу:

- якісний фірмовий стиль – це «обличчя» фірми. Завдяки ретельно підібраним кольорам і шрифтам можна не тільки підвищити впізнаваність свого бренду, а й підвищити лояльність цільової аудиторії, що в кінцевому підсумку збільшить продажі товарів або послуг;

- унікальний фірмовий стиль – це перший фактор, який допомагає виділитися з натовпу, тому чим краще стиль – тим краще «відчуття» компанії;

- абсолютно всім організаціям потрібен фірмовий стиль. Існує думка, що корпоративний імідж – це модна «проблема», яка потрібна лише великим компаніям, але це не так, завдяки фірмовому стилю серед споживачів можна вибудувати стійкий асоціативний ряд у споживачів.

Перш за все, основою будь-якого фірмового стилю є ряд кольорів. Зазвичай поєднується кілька кольорів - два-три, рідше чотири. Червоний колір не тільки привертає увагу, але і сильний збудник нервової системи людини. Крім того, цей колір зазвичай асоціюється з агресією. Жовтий символізує гарний настрій і щире задоволення. Зелений довгий час був символом екології, правильного харчування та здорового способу життя. Синій — символ миру та довіри, тому його використання може значно збільшити кількість шанувальників бренду. У будь-

якому випадку кожен колір має кілька значень, які можна регулювати, комбінуючи два тони. Щоб вибрати найбільш точну колірну гамму, яка найкраще підходить для компанії, найкраще звернутися до досвідчених маркетологів і дизайнерів.

Фірмовий стиль має бути :

- оригінальним, потрібно виділятися і не бути схожим ні на кого;
- легкозапам'ятовуваним, графічна продукція повинна містити в собі такі елементи, які привертають увагу споживача;
- легко сприйматись, не має містити в собі такі елементи, які важко розшифрувати і зрозуміти звичайній людині;
- інформативним, має розшифровуватись закладений меседж, який інформує про компанію [40].

5.2. Складові фірмового стилю

Основні компоненти фірмового стилю:

1. Логотип
2. Основні текстові шрифти
3. Макети візитних карток, бланків і іншої поліграфічної продукції
4. Фірмовий комплект шрифтів
5. Товарний знак
6. Вивіска
7. Фірмові кольори
8. Візитні картки
9. Оформлення вебсайту
10. Бланки

Для створення особистого іміджу можна використовувати різні компоненти в різних комбінаціях, будь то велика компанія або маленька компанія. Хто тільки починає свій бізнес, насправді не потрібні папки в корпоративному стилі, а лише звичайні папки. Але логотип (графічний або текстовий) необхідний, якщо компанія хоче існувати на ринку серйозно і надовго.

Найважливішим елементом фірмового стилю та упаковки є товарний знак, який використовується як знак обслуговування. Використовується для виділення товарів і послуг підприємств і для реклами [41].

5.2.3. Логотип, графічний товарний знак, фірмовий блок та монограма

Логотип — це один графічний символ, назва шрифту або комбінація графічних символів і шрифтів. Його девіз – донести свої ідеї до потенційних споживачів компанії. Зазвичай логотип зображує назву компанії або продукту, який він надає.

Важливим кроком у створенні бренду є розробка його концепції. Концепція логотипу — це семантичне й емоційне значення інформації, яку він повинен передати. Він був розроблений з урахуванням цільової аудиторії компанії або продукту, для якого створено логотип. Візуальна асоціація повинна бути правильно встановлена в графічному логотипі.

В результаті дослідження розроблено логотип.(Рис.5.1.). В основі фіолетовий колір, який символізує мудрість і зрілість, а також сприяє натхненню. Він є виразним і глибоким, в одязі додає урочистості, святковості та елегантності. Фіолетовий колір обирають креативні особистості, також він допомагає людині заспокоїти розум і прийняти все, що відбувається зі спокійним серцем, сповненим натхнення. Тигр символізує жіночу енергетику, сильної, вольової, впевненої, незалежної жінки. Гілка орхідеї символізує її ніжність, тендітність та витонченість. Саме такий жіночий образ слугує натхненням для створення колекцій Норе Mysakovets.

Рис.5.1.

Торговий знак є основним елементом фірмового стилю. Це зареєстроване зображення, мова, звуковий символ або їх комбінація, тривимірна, щоб власники змогли ідентифікувати свою продукцію. До основних вимог к ТЗ відносять: оригінальність креативу, естетичність, простота, адаптивність, технологічність та актуальність.

Важливо розуміти класифікацію торгових марок у прикладній графіці:

-графічні знаки складаються із зображень, що символізують продукцію, послуги, процеси, традиції чи історію компанії;

- логотип шрифту (логотип) складається з однієї або кількох назв компаній, повних назв або ініціалів (іноді можуть бути цифрами);

-комбінаційні символи (блок символи) утворюються при поєднанні шрифтів з графічними елементами.(Рис.5.2).

Рис.5.2

Фірмовий блок- поєднання кількох елементів фірмового стилю (зазвичай логотип і торгова марка), який також може включати назву компанії, адресу та номер телефону, поштові та банківські реквізити, перелік товарів і послуг, рекламні символи компанії, слогани та комунікації. Інше використовувані постійні елементи. Фірмовий блок можна зручно використовувати як невід'ємну частину дизайну візитки, ділового бланка та упаковки продукту. Це також може бути офіційна повна назва компанії.

Монограма- ініціали імені автора, при розробці буквосполучення можна використовувати використані шрифти та оригінальні рукописні написи автора.

Шрифт монограми імітує «від руки» або схожий на «різьблення по дереву чи каменю», а потім був удосконалений, або безпосередньо доповнений ручкою, пензлем або фломастером, а потім оброблений комп'ютерною векторизацією. Такі твори рідко складаються лише з букв. Його можна доповнити круглими, овальними або іншими формами контурів, листовими гірляндами різних рослин, словами афоризмів або розмістити на щитах. Тому буквосполучення стає основою або доповненням особистого, сімейного чи фірмового логотипу.

Розробляючи буквосполучення, має сенс використовувати особисті асоціації та метафори. Необхідно пов'язувати стиль монограми зі стилем фірмового стилю і конкретними і художніми рішеннями лінії одягу. Основними вимогами до оформлення монограм є цілісність і пластичність композиції [43].

5.2.4. Фірмовий шрифт та фірмові кольори

Фірмовий шрифт — це шрифт, який сприймається асоціаціями і специфічний для конкретної компанії. В основному використовується в поліграфічній продукції компанії. Шрифт бренду повинен підкреслювати різні характеристики іміджу бренду та відповідати характеру організації. Перше враження таке, що перш ніж прочитати текст її зовнішнього вигляду, потрібно просто відкрити брошуру організації, подивитися її плакат або взяти листівку.

Набір фірмових шрифтів може підкреслити різноманітні характеристики іміджу бренду та сприяти формуванню ФС. Існує багато типів шрифтів, розділених на великі групи: латинські, сегментовані, курсивні, декоративні тощо. Група шрифтів має велику кількість шрифтів різного типу, ширини, насиченості тощо.

Фірмовий стиль є важливою частиною корпоративного іміджу, він допомагає зробити логотип впізнаваним. Колір - це візуальна характеристика товарів і предметів, які нас турбують. Клієнти можуть не пам'ятати вміст логотипу, але пам'ятають його колірну гаму. Іноді існує лише один фірмовий колір, але при необхідності їх може бути більше. Великі компанії вибирають кілька відтінків. Чим більше кольорів, тим складніше їх поєднання. Серед них виберіть основний колір і додатковий колір, який використовується в різних комбінаціях. Для невеликих компаній зазвичай вибирають один або два фірмових кольори, обмежена колірна гамма робить імідж бренду цілісним [44].

5.2.5. Ділові папери

Візитна картка є традиційним носієм контактної інформації про особу чи організацію. Невеликий формат з паперу, картону або пластику. Візитна картка містить ім'я власника, назву компанії (зазвичай з логотипом) та контактну інформацію (адреса, номер телефону та/або адреса електронної пошти, веб-сайт). (Рис.5.3.)

Візитна картка, по суті, є мініатюрним представником компанії, тому вона повинна відображати корпоративний імідж компанії [40].

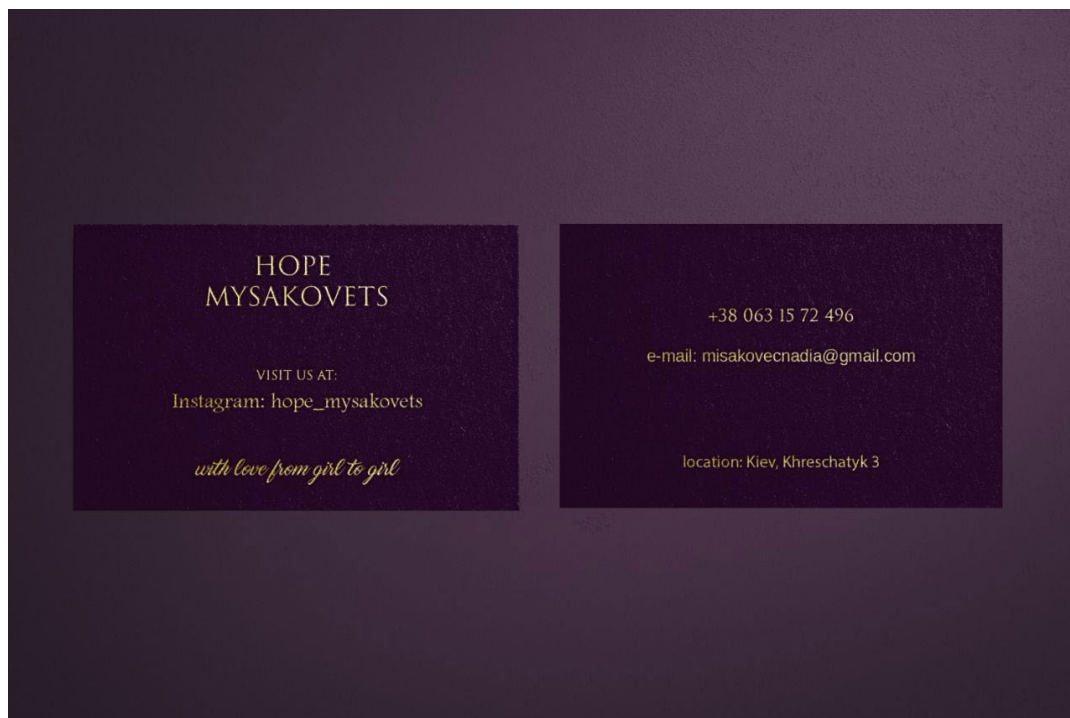

Рис.5.3.

Конверт бренду – це рекламний імідж компанії, він розповість потенційним клієнтам або майбутнім діловим партнерам про ваш імідж на ринку. Дивлячись на вишуканий дизайн конверта, одержувача неодмінно зацікавить захована в ньому інформація. Фірмові конверти вже давно стали інструментом маркетингу.

Запрошення – це документ, надісланий конкретній особі, який містить пропозицію взяти участь у діяльності чи заході. За змістом і формою запрошення схожі на ділові листи та оголошення про майбутні заходи. Цей документ складався на окремому бланку з щільного паперу або картону.

Обгортковий папір відноситься до групи рекламно-інформаційних носіїв. Спочатку папір був засобом захисту продукції від механічних пошкоджень, але використовував ті ж стилістичні прийоми, що й носій реклами компанії. (Рис.5.4.).

Інформація на папері повинна легко читатись під різними кутами і бути пропорційною загальному розміру упаковки продукту.

Рис.5.4.

Пакет є невід'ємною частиною рекламно-інформаційного носія фірмового стилю. Упаковка розроблена на основі проекту зазвичай містить зображення фірмових блоків, монограм, пояснювальних написів. Правила складу упаковки такі ж, як і плакати.(Рис.5.5.)

Основні вимоги до упаковки:

- Наявність необхідної інформації
- Способи привернення уваги
- Дотримуватися фірмового стилю
- Чітка інформація та читабельність
- Упаковка, як і папір використовується для зберігання товарів, а також як рекламний засіб [40].

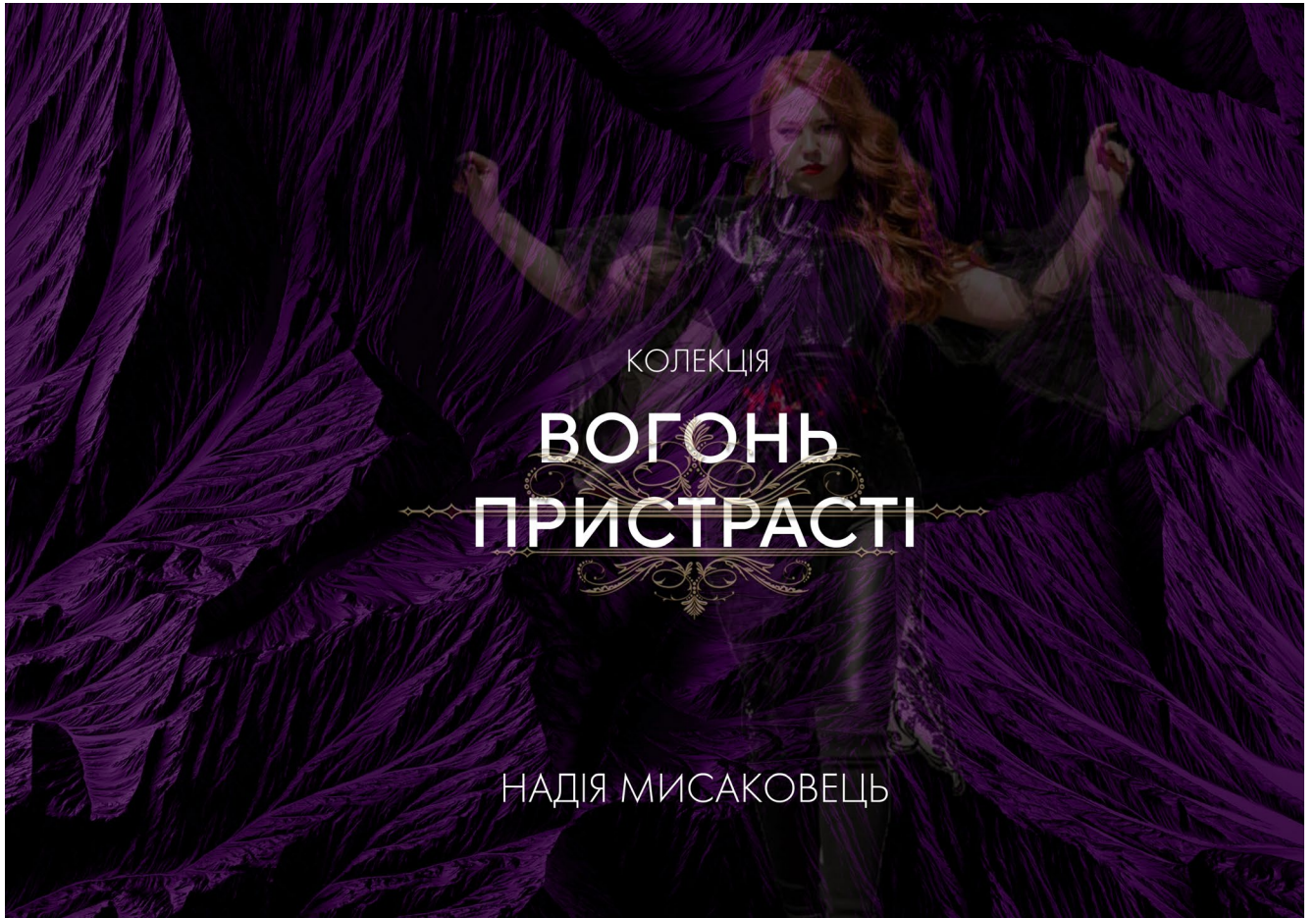

Рис.5.5.

5.2.6. Буклет та плакат

Буклет - листок паперу, надрукований рекламною інформацією, який можна скласти кілька разів або тільки навпіл. Цей буклет використовується для реклами продукції конкретної компанії і не вимагає стільки місця, як весь буклет, а простий буклет містить не всю інформацію. Такий спосіб друку реклами економніший за брошури, а крім усього, що він має, його практичність підкреслить помітність компанії. (Рис.5.6.)

З урахуванням конструктивних особливостей брошури зображення та інформаційні матеріали друкуються з обох сторін. Цей буклет містить інформацію про творчі здобутки автора, тому оформлений дуже ретельно.

КОЛЕКЦІЯ
**ВОГОНЬ
 ПРИСТРАСТІ**

НАДІЯ МИСАКОВЕЦЬ

МИСАКОВЕЦЬ НАДІЯ ВАЛЕРІЙВНА

СТУДЕНКА КИЇВСЬКОГО
 НАЦІОНАЛЬНОГО
 УНІВЕРСИТЕТУ
 ТЕХНОЛОГІЙ ТА ДИЗАЙНУ.
 НАПРЯМОК ДИЗАЙН.
 СПЕЦІАЛЬНІСТЬ: ХУДОЖНЄ МОДЕЛЮВАННЯ
 КОСТЮМА.
 ВСТУПИЛА В КНУТД 2016 Р.
 ЗА РОДИ НАВЧАННЯ НЕОДНОРАЗОВО
 ПРИЙМАЛА УЧАСТЬ
 В "ПЕЧЕРСЬКИХ КАШТАНАХ" ТА
 "СУЗІР'Я КАШТАН"

КОЛЕКЦІЯ
**ВОГОНЬ
 ПРИСТРАСТІ**

КОНТАКТИ:
 +380631 572496
 MISAKOVECNADIA@GMAIL.COM
 М.КИЇВ

Рис.5.6.

Плакат — це лаконічні картинки або фотографії з коротким, але яскравим, що запам'ятовується текстом, призначені для покупки продукції та популяризації автора. (Рис.5.7.).

Усі плакати складаються з багатьох компонентів. До них належать: заголовки, субтитри, пояснювальні написи, фотографії, малюнки, девізи, торгові марки чи логотипи, а також комбінації букв. Заголовок плакату має привертати увагу, зацікавлювати певну аудиторію, давати бізнес-ідеї для основного тексту, обіцяти переваги, повідомляти новини. Назва має бути короткою. До основних видів наочних посібників у плакатах належать малюнки та фотографії.

Композиція плаката повинна відповідати таким умовам:

- Єдиний стиль.
- Єдність колірних відносин.
- Пропорції елементів з точки зору розміру, пропорції та положення.
- Розташування частин тексту відносно один одного.
- Тип і розмір шрифту [42].

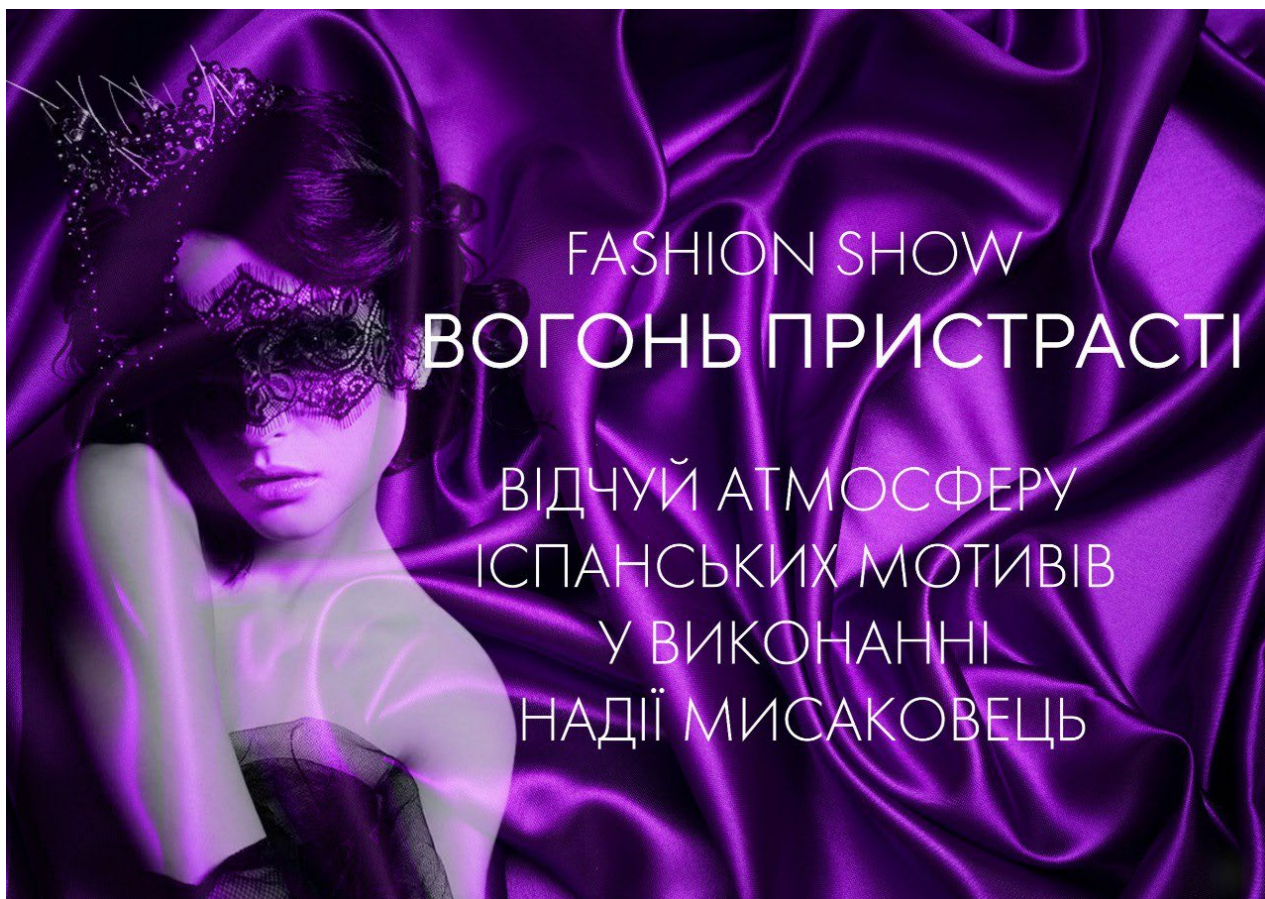

Рис.5.7.

В ході роботи було розроблено і другорядні складові фірмового стилю, які зображені на рис. 5.8.

Рис.5.8.

Графічний дизайн-художня та дизайнерська діяльність для створення гармонійного та ефективного візуального та комунікаційного середовища. Графічний дизайн зробив інноваційний внесок у розвиток соціальної економіки та культурного життя, а також сприяв формуванню сучасного візуального ландшафту.

У результаті дизайнерсько-графічної частини досліджено корпоративний імідж, його складові та характеристики. Розроблено основні складові корпоративного іміджу.

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ

В результаті роботи розроблено сучасну жіночу колекцію одягу на основі дослідження іспанського народного костюма та традицій.

Дипломну магістерську роботу присвячено дослідженню особливостей художньо-композиційної виразності сучасного жіночого одягу на основі іспанських традицій та національного костюма.

Було проаналізовано літературні та нормативні джерела інформації щодо даної теми. Було визначено особливості іспанської культури та традицій, досліджено художньо-композиційну виразність народного костюма. Виявлено засади та різноманітні аспекти художньо-образних та колористичних рішень для проектування сучасної жіночої колекції одягу.

В ході поглибленого вивчення особливостей культури та традицій Іспанії, визначено, що іспанці запальний та темпераментний народ, який святкує багато різноманітних свят, фестивалів, самовиражаючи тим самим свою культуру.

Іспанський народний костюм пропагував позбавлення від жорстких корсетів та перехід до вільності та зручності. Символом національного самовизначення і статусу служив іспанський костюм махо. Одяг фламенко є сучасною інтерпретацією образу національного іспанського одягу.

Іспанський чоловічий костюм зазнав істотних змін. Штани-бочки зникли, стали менш щільними довжиною до колін. Жіночий одяг є виразним та яскравим. Загальний силует іспанського одягу полягає в звуженні талії за допомогою корсету та широкої спідниці з великою кількістю воланів.

Художньо-декоративна виразність в іспанському одязі відображається в оздоблювальних елементах, орнаменті та текстилі. Найпопулярніші- тканини з візерунками (ткані, вишиті, набивні). У візерунках багато золота та срібла. Популярні темні тони одягу: сірі, червоні, фіолетові, зелені, коричневі. Найпопулярніші трапецієподібні та розкльошені фасони.

Іспанський народний костюм почав набувати своєї самобутності в середині XV століття. На нього вплинув аскетизм католицької церкви, суворий придворний етикет і лицарство. Відродження підкреслило природну форму і пропорції іспанців та заборонило оголене тіло. Колоритності добавляли такі національні розваги як корида та мистецтво фламенко, що мали великий вплив на національний костюм.

У ході роботи було здійснено дослідження іспанського народного костюма та традицій, систематизовано дані щодо колористичної гами, символіки та орнаменталістики костюму, здійснено аналіз форми костюму, проведено дослідження актуальності джерела натхнення, розроблено логотип та фірмову продукцію для власного бренду.

У результаті роботи проаналізовано сучасну ситуацію в швейній промисловості та визначила роль дизайнера в цьому процесі. Дано загальну характеристику класифікації жіночих суконь, описано зовнішній вигляд, визначено дизайн моделі. Також підбрано матеріал, відповідну фурнітуру, визначено параметри зшивання. Згідно з державним стандартом, були розроблені рекомендації по догляду за жіночою сукнею із гіпюру з урахуванням особливостей користування. Після цього вибрано необхідну технологію обробки жіночої сукні, запропоноване швейне і ВТО обладнання для виготовлення виробу. Виконаний виріб був представлений в колекції "Вогонь пристрасті" на конкурсі "Печерські каштани" в 2021 році, яка здобула призове місце у номінації прета-порте де люкс. Фото виробу представлено в додатках.

Список використаних джерел

1. Культура Іспанії . URL: https://unalib.ks.ua/index.php?jp_page=kultura-ta-traditsii2
2. Культура та традиції Іспанії. URL: http://4ua.co.ua/culture/za2ad68b5d43a89521206c26_0.html
3. 31. Мерцалова. М.Н. «Костюм разных времен и народов» Т.1. М., 1993. С. 307-362.
4. Особливості іспанських костюмів. URL: <https://prostolady.com.ua/573-ispanskiy-natsionalniy-kostyum-dlya-divchinki-dlya-tantsiv-ispanska-narodna-odyag-dlya-khlopchika.html>
5. Ruth M. Anderson. Hispanic Costume: 1480-1530.
6. Жіночий іспанський костюм. URL: <https://www.google.com/url?sa=i&url=https%3A%2F%2Fprostolady.com.ua%2F573-ispanskiy-natsionalniy-kostyum-dlya-divchinki-dlya-tantsiv-ispanska-narodna-odyag-dlya-khlopchika.html&psig=AOvVaw0WvkuIuMKzqXdm5-LMSfo1&ust=1639337628132000&source=images&cd=vfe&ved=0CAQQtaYDahcKEwjgw5favtz0AhUAAAAAHQAAAAAQDw>
7. Іспанський національний одяг. URL: https://allref.com.ua/uk/skachaty/ispanskiy_kostyum
8. Національний костюм. URL: <https://www.bibliofond.ru/view.aspx?id=552138>
9. Культура і костюм. URL: <http://poradu.pp.ua/dim/35489-naconalniy-spanskiy-kostyum-opis-vidi-ta-foto.html>
10. Історичний костюм XI ст. URL: <https://web.archive.org/web/20080802232534/http://osh.ru/pedia/clothes/europe/medium/esp-lady.shtml>
11. Страны мира. - М.: Издательский дом «Пилигрим», 1998.
12. «Всеобщая история искусств», Т III, статья Т.П. Каптеревой «Искусство Испании», с. 446-474
13. Малицкая К. М. «Франсиско Сурбаран», М, 1963

14. Корида. URL: <https://unalib.ks.ua/spanska-korida.htm>
15. Малицкая К. М. «Толедо — старая столица Испании», М, 1968
16. Сборник «Ренессанс, барокко, классицизм», М, 1966, глава «Эпоха Возрождения в Испании»
17. Каптерева Т. П. «Искусство Испании. Очерки», М. 1989
18. «Сообщения Гос. музея изобразительных искусств имени Пушкина», выпуск 5, М, «Советский художник», 1975
19. Історія становлення та розвитку іспанського народного костюму. URL: https://revolution.allbest.ru/culture/00481622_0.html
20. The Prado Guide, Museo National Del Prado, 2nd Edition, May, 2009.
21. Національний іспанський костюм. URL: <http://poradu.pp.ua/dim/35489-naconalniy-spanskiy-kostyum-opis-vidi-ta-foto.html>
22. « Труды Государственного Эрмитажа», вып. 18, Л, «Аврора».1977. с. 70
23. Мерцалова М. Н. Костюм разных времен и народов. — М.: Академия моды, 1993. — Т. 1. — 543 с. — ISBN 5-900136-02-7.
24. Соціологічні дослідження. URL: http://avriwka.ucoz.ru/index/sociologija_17/0-54
25. Метод анкетування. URL: <https://textbooks.net.ua/content/view/103/11/>
26. Системно- структурний аналіз. URL: https://science.logistics-gr.com/index.php?option=com_content&view=article&id=509&catid=4&Itemid=6
27. Ніколаєва Т.В. Тектоніка формоутворення костюма: Навчальний посібник. 2-ге вид., переробл. Та доповн. – К.: Арістей, 2008. – 340 с.
28. Метод морфологічного аналізу. URL: <https://buklib.net/books/32930/>
29. Психологія кольору. URL: https://school3-kr.at.ua/index/zdobuvacham_osviti/0-120
- 30.Сучасні провідні дизайнери одягу. URL: <http://um.co.ua/14/14-1/14-19236.html>
31. Композиційні принципи побудови. URL: <https://studfile.net/preview/5044781/>
32. Принцип формоутворення. URL: <https://studfile.net/preview/5044781/page:2/>
33. Членування форми костюма. URL: https://life-prog.ru/ukr/1_151_osnovni-elementi-kompozitsii-kostyuma.html
34. Ринская Е. Н., Сидоренко В. И. Моделирование и художественное оформление одежды. – Ростов-на-Дону: Феникс, 2002. – 608 с.

35. Кибалова Л., Гербенова О., Ламарова М. Иллюстрированная энциклопедия моды. 1987.
36. Характеристика та види суконь. URL: <https://wday.com.ua/fasoni-sukon-vidi-modeli-svoyeridnist-foto-modnih-sukon/>
37. Методи конструювання. URL: <https://studopedia.org/12-68185.html>
38. Тканина гіпюр. URL: <https://tkan.club/tipy/gipyur>
39. Характеристика гіпюр. URL: <https://tkani-atlas.com.ua/ua/tkan-gipyur-ra%20%bc%20znovidnosti-tekstilya,-ego-harakteristiki-i-oblast-primeneniya/>
40. Фірмовий стиль. URL: <https://ideadigital.agency/blog/firmovij-stil/>
41. Елементи фірмового стилю. URL: <https://studfile.net/preview/7388597/page:44/>
42. Товарний знак, логотип, фірмовий блок. URL: <https://studfile.net/preview/9069468/page:24/>
43. Шрифтове рішення фірмового стилю. Фірмовий шрифт. URL: <https://vgolitsyno.ru/uk/shriftovoe-reshenie-firmennogo-stilya-firmennyi-shrift-osobennosti/>
44. Акмирова Э.К., Труханова А. Т., Сакулина О.В., Сакулин Б.С., Технология швейных изделий: учебник для студ. Учреждений сред. Проф. образования. – 6-е издание., испр. – М.: Издательский центр «Академия», 2012. – 512 с.
45. Луптон Э., Графический дизайн от идеи до воплощения., Пе. С англ. Иванов. В. – СПб.: Питер, 2013. – 184 с. ил.
46. Каминская Н.М. Костюм эпохи Возрождения.
47. Киреева Е.В. История костюма.
48. James Laver. Breve Historia Del Traje Y La Moda.
49. Епохи іспанського костюму. URL: https://allref.com.ua/uk/skachaty/ispanskiiy_kostyum?page=4
50. Історичний костюм XII ст. URL: <https://web.archive.org/web/20090511012916/http://www.flana.ru/materials/st-04/st-01.shtml>
51. Історичний костюм XIII ст. URL: https://web.archive.org/web/20090824022421/http://www.knight.by/archiv/articles/Spain.Made_by_Isolda_Renard.pdf

52. Іспанський костюм XVI ст. URL:

<https://web.archive.org/web/20090517045931/http://sayaespanola.glittersweet.com/index.htm>

53. Історія моди 1550-1618 рр. URL:

<http://beauty.wild-mistress.ru/wm/beauty.nsf/publicall/2007-11-17-172661.html>

54. Іспанський жіночий одяг. URL:

<https://web.archive.org/web/20080807125530/http://sayaespanola.glittersweet.com/extended.htm>

55. Історія костюма. Ілюстрації. URL:

https://www.siue.edu/COSTUMES/COSTUME16_INDEX.HTML

56. Краткая художественная энциклопедия. Искусство стран и народов мира, Т 2, М, 1969

57. Малицкая К. М. «Испанская живопись 16-17 веков», М, 1947, див. Малицкая Ксения Михайлівна

ДОДАТОК А

Рис.1.1

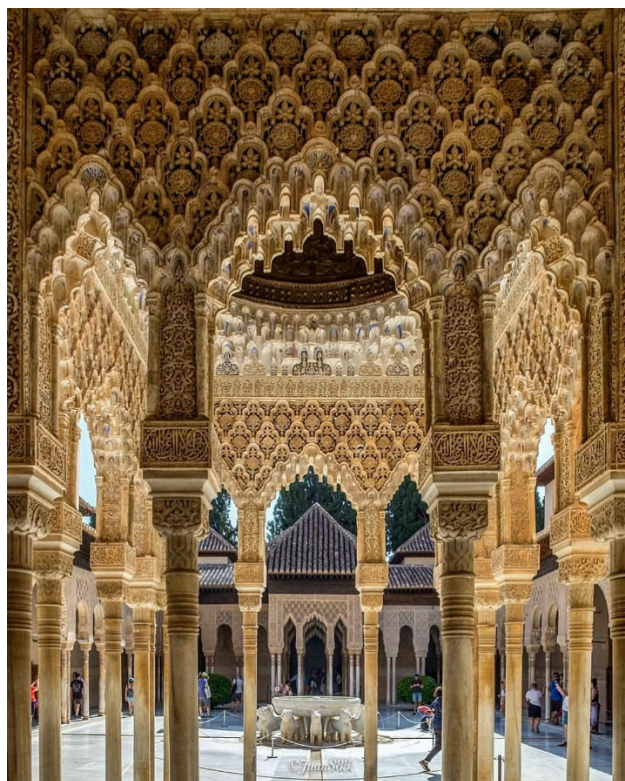

Рис.1.2

Рис.1.3

Рис.1.4

Рис.1.5

Рис.1.6

Рис.1.7

Рис.1.8

Рис.1.9

Рис.1.10

Рис.1.11

Рис.1.12

Рис.1.13

Рис.1.14

Рис.1.15

Рис.1.16

Рис.1.17

Рис.1.18

ДОДАТОК Б

Рис.3.5

Рис.3.6

Рис.3.7

Рис.3.8

Рис.3.9

Рис.3.10

Рис.3.11

Рис.3.1

Рис.3.13

ДОДАТОК В

Конфекційна карта

Замальовка моделі	Основні матеріали		Фурнітура	
	Зразки матеріалів	Назва, артикул	Зразки фурнітури	Назва, артикул
1	2	3	4	5
		Гіпюр, M529		Гудзики обтягнуті тканиною, 18 мм, 38900.

